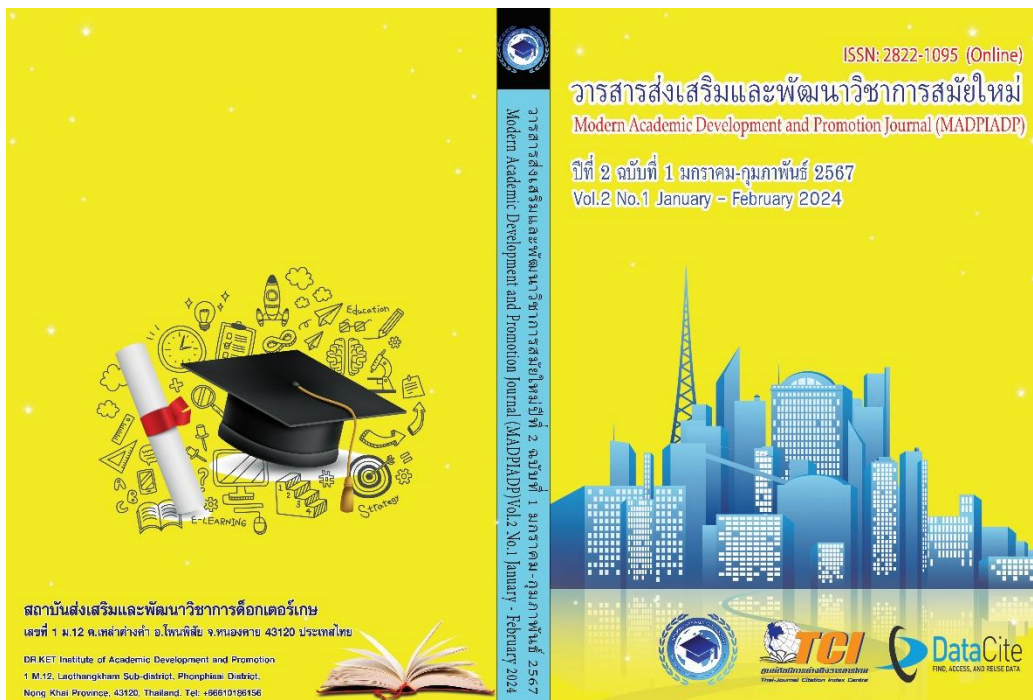

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

Modern Academic Development and Promotion Journal

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2567)

Vol 2 No.1 (January - February 2024)

ISSN : 2822-1095 (Online)

_ * ***** _

📖 วัตถุประสงค์

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความหนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ เป็นราย 2 เดือน

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน – ตุลาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม (เผยแพร่ฉบับเต็มทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เจ้าของ

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการด็อกเตอร์เกษ เลขที่ 1 หมู่ที่ 12 ตำบลเหล่าต่างคำ

อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย 43120 โทร 061-0186156, 082-9356452

E-mail : journalacademicpromotion@gmail.com

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

E-mail: zumsa_17@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

Google Scholar: <https://scholar.google.com/citations?user=Ex2SJ-8AAAAJ&hl=th>

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษภา ผาทอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. ชีรภัทร์ เสรีรังสรรค์

มหาวิทยาลัยรังสิต

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.ธโสธร ตูทองคำ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาส ปิ่นตบแต่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิจ ผาเจริญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ดำเนิน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พระมหาจันทงค์ ผมไผ่, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูกาญจนาภักดิ์ ปุณัณรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรียงดาว ทวะชาติ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีเสด็จ กองแกน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

พระนัสชนะ ส่างช้าง, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระมหาฐิติวัตร หมั่นกิจ, ดร.

นักวิชาการอิสระ

พระครูสุทธิเมธาวัฒน์, ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

 ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

วรรณภา บุปผาโสภา

สถาบันส่งเสริมและพัฒนาวิชาการต๋ोकเตอร์เกษ

 ฝ่ายประสานงานและจัดการ

วรรณภา บุปผาโสภา

โทร.061-0186156, Line ID: Ketsada11

e-mail: ketsada.iadp@gmail.com

 ฝ่ายกฎหมาย

นายชัยวิทย์ ฤทธิพิชัยวัฒน์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

 พิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบัณฑิตวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

 ออกแบบปก

นายสุริยาทิศ โพธิ์ประสิทธิ์

นักวิชาการอิสระ

จัดรูปเล่ม

นายสมศักดิ์ พะปะเสน

โรงเรียนพระเทพบัณฑิตวิทยานุสรณ์ จังหวัดหนองคาย

พิมพ์ที่

ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี 13180 โทรศัพท์ 0 2529 0574 7, 0 2909 1633 www.vru.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นฉบับที่ 1 ประจำปีพุทธศักราช 2567 มีจำนวนบทความทั้งหมด จำนวน 3 เรื่อง เป็นบทความวิจัย จำนวน 1 เรื่อง บทความวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง วารสารกำลังพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับทุกระดับ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ ขอขอบคุณผู้นิพนธ์บทความ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(ข)
สารบัญ	(ค)
การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขต จังหวัดมหาสารคาม	1-14
USING THE 4 PRINCIPLES OF INFLUENCE IN PERFORMING THE DUTIES OF LOCAL AGENCY PERSONNEL IN MAHA SARAKHAM PROVINCE	
พระครูวินัยธรสุวรรณ สุวรรณโณ (เรืองเดช), บุญเพ็ง สิทธิวงษา และ กนกอร บุญมี	
แนวทางการประยุกต์หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุ	15-24
GUIDELINES FOR APPLYING LEAN PRINCIPLES IN PROCUREMENT MANAGEMENT	
ณัชชา ณัฐโชติภักดิน	
ชาติและประชาชนในยุคดิจิทัล	25-43
NATION AND PEOPLE IN THE DIGITAL AGE	
พระมหาวิระชาติ ปิยวณโณ, พระมหาธนภัทร อภิชาโน และ บานชื่น นักการเรือน	
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	44-67

การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษา ในเขตจังหวัดมหาสารคาม*

USING THE 4 PRINCIPLES OF INFLUENCE IN PERFORMING THE DUTIES OF LOCAL AGENCY PERSONNEL IN MAHA SARAKHAM PROVINCE

พระครูวินัยธรสุวรรณ สุวรรณโณ (เรืองเดช)¹, บุญเพ็ง สิทธิวงษา² และ กนกอร บุญมี³

Phrakhruwinaithomsuwan Suwanno (Reungdej)¹, Boonpeng Sittivongsa² and Kanokon Boonmee³

¹โรงเรียนการกุศลวัดหนองแวง จังหวัดขอนแก่น

¹Kankusonwatnongwang School, Khon Kaen Province, Thailand

²⁻³มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

²⁻³Northeastern University, Thailand, Thailand

Corresponding author E-mail: kanok-on.boon@neu.ac.th

วันที่รับบทความ : 22 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 18 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 22 กุมภาพันธ์ 2567

Received 22 December 2023; Revised 18 January 2024; Accepted 22 February 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 370 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าความถี่ และค่า

Citation:

* พระครูวินัยธรสุวรรณ สุวรรณโณ (เรืองเดช), บุญเพ็ง สิทธิวงษา และ กนกอร บุญมี. (2567). การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 2(1), 1-14.

Phrakhruwinaithomsuwan Suwanno (Reungdej), Boonpeng Sittivongsa and Kanokon Boonmee. (2024).

Using the 4 Principles of Influence in Performing the Duties of Local Agency Personnel in Maha Sarakham Province. Modern Academic Development and Promotion Journal. 2(1), 1-14.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2024.1>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ประกอบการอภิปรายผล และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า: 1) การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านฉันทะ ด้านวิมงสา ด้านวิริยะ และด้านจิตตะ ตามลำดับ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านนโยบาย และการบริหาร X_2 ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย X_1 ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .322 และ -.249 ตามลำดับ และ 3) จำเป็นต้องใช้หลักฉันทะความพอใจในการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของการศึกษา โดยบุคลากรมีส่วนในการจัดทำแผนการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผน ทั้งการใช้หลักวิริยะ ความเพียรเข้ามาใช้ในการประเมินสถานการณ์ก่อนการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ การนำหลักจิตตะในการคิดริเริ่มในการเชื่อมโยงโครงการ มีการประเมิน ติดตามตรวจสอบและการใช้หลักวิมงสา ความไตร่ตรองเข้ามาปรับใช้ในการผลการดำเนินงานของบุคลากรทางการศึกษาอย่างเหมาะสมในการนำมาพิจารณาไตร่ตรองของบุคลากรอย่างรอบครอบ

คำสำคัญ: การใช้หลักอิทธิบาท 4, การปฏิบัติหน้าที่, บุคลากรทางการศึกษา

Abstract

The purpose of this research is to 1) to study the use of the 4 principles of Iddhipāda in performing duties, 2) to study the factors in using the 4 principles of Iddhipāda in performing duties, and 3) to study guidelines for developing the use of the 4 principles of Iddhipāda in performance Duties of educational personnel in Maha Sarakham Province The researcher uses qualitative and quantitative research. The sample population consisted of 370 people and a group of 10 people providing information, statistics used in the research, frequency values, and average percentage values and standard deviation multiple regression analysis accompanying the discussion of results and descriptive analysis.

The results of the research found that: 1) the use of the 4 principles of Iddhipāda in performing their duties by educational personnel was at a moderate level arranged from highest to lowest as follows chanda, vimansa, viriya, and citta, respectively. 2) Factors that influence the use of the 4 principles of Iddipada in the performance of duties by educational personnel. Significant at the .05 level includes policy and administration X_2 Type of work assigned X_1 the two independent variables had predictive coefficients on raw scores (b) of .322 and -.249, respectively and 3) it is necessary to use the principle of satisfaction in data collection and important problems of the study. The personnel are involved in preparing a plan to perform duties in accordance with the plan Both using the principles of perseverance and perseverance to evaluate the situation before implementing the plan that has been laid out Applying Chitta principles in project was linking initiatives, evaluating, monitoring and using Vimansa principles. Consideration is applied to the performance of educational personnel appropriately by taking into account the personnel's thorough consideration.

Keywords: Using the 4 Principles of Influence, Performing Duties, Educational Personnel

บทนำ

ศาสนามีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศไทยอย่างมาก เพราะทำให้ประเทศไทยได้ปฏิรูปและมีการจัดระเบียบการบริหารราชการทางการศึกษา ทั้งนี้จำเป็นที่จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดมา เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของแต่ละช่วงเวลา ซึ่งปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การศึกษาไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างเต็มที่ตามวัตถุประสงค์ในการบริหารนโยบายทางการศึกษาโดยเฉพาะวัตถุประสงค์หลักในการศึกษา คือการให้บุคลากรและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทางการศึกษาโดยมีตัวแทนของแต่ละ

ภาคส่วนในรูปของกรรมการที่ทำหน้าแทนในการบริหารจัดการทางการศึกษา ในการปรับปรุงบทบาทให้มีประสิทธิภาพและให้ภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะส่งเสริมการบริหารจัดการศึกษาให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมกับโลกาภิวัตน์แก่นักเรียนในการดูแลประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง (Sittivongsa B., Phrakhrusutaworathammakit, Saengchawek A., Pattanasing T., and Kenaphoom S., 2021)

การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้สติปัญญาอย่างเต็มความสามารถ มีความมุ่งมั่นจริงใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ พร้อมเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและรู้จักควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเองให้มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ได้ประสบความสำเร็จ เมื่อบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้ดังกล่าวนี้อันจะทำให้ผู้นั้นมีความมั่นคงในหน้าที่การงาน และเป็นผู้มีความมั่นใจมุ่งมั่นในการทำงานต่อไป การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ ศาสตร์ คือ การศึกษาหาความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ เทคนิควิธีทำงานต่าง ๆ ศิลป์ คือ การที่จะนำเอาความรู้ หลักการและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมตลอดจนขอบเขตจำกัดของทรัพยากรให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นในหน่วยงานด้วยการใช้แรงจูงใจอย่างมีประสิทธิภาพ (กานดา คำมาก, 2555)

อย่างไรก็ตามการที่บุคลากรทางการศึกษาจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมาแล้วได้ก็เท่ากับว่าได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกรอบแห่งหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ดังที่ท่านพุทธทาสภิกขุ ได้กล่าวไว้ว่า การปฏิบัติธรรม คือการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งหลักธรรมที่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในโลกของการทำงานต่างก็เฝ้าหาทฤษฎีแห่งความสำเร็จมากมายมาใช้แก้ปัญหาและหาหนทางเจริญก้าวหน้า แต่ก็เชื่อว่าทำได้และเจอประตูสู่ความสำเร็จ ธรรมะที่ใช้ในการทำงานเพื่อให้คุณประสบความสำเร็จในการทำงาน ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้นั้น คือ หลักอิทธิบาท 4 คำว่าอิทธิบาท 4 นั้น หมายถึงธรรมะที่ใช้ในการทำงาน สู่ความสำเร็จเพื่อให้สามารถยึดเอาผลสำเร็จสูงสุดอันเป็นที่หมายไว้ได้ ซึ่งเป็นหลักธรรมที่บุคลากรทุกคนควนตั้งไว้ในใจ ซึ่งมี 4 ประการ คือ 1) ฉันทะคือ ความรักงานพอใจกับงานที่ทำอยู่ 2) วิริยะ คือ ขยันหมั่นเพียรกับงาน 3) จิตตะ คือ ความเอาใจใส่รับผิดชอบงาน 4) วิมังสา คือ การพินิจพิเคราะห์ หรือความเข้าใจทำ (บุษบา ขมทิ, 2566)

ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาว่าประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษามีความรักงาน พอใจกับการปฏิบัติหน้าที่ทำอยู่ โดยใช้ชั้นหมั่นเพียรกับงานอย่างเต็มความสามารถ มีความเอาใจใส่รับผิดชอบ ที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ พร้อมเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และรู้จักการพินิจพิเคราะห์ หรือความเข้าใจทำของตนเองให้มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับใด มีปัจจัยอะไรบ้าง และมีแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาอย่างไร ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวมานี้ สอดคล้องกับหลักอิทธิบาท 4 ในทางพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี จึงต้องศึกษาเรื่อง “การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม” ซึ่งงานวิจัยนี้ จะนำไปพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม และหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 15,790 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1 บุคลากรของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม ที่ตอบแบบสอบถาม 15,790 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดย

การเปิดตารางการสุ่มตัวอย่าง (Taro Yamane, 1973) ที่จำนวน 370 คน 2. ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหารในการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 10 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม ตอนที่ 2 ปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมก็นำผลการวิจัยจากแบบสอบถามมาสรุปเป็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ มี 1 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถาม 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามกรอบแนวคิดของการวิจัย 3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน 4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามทฤษฎี ความเป็นปรนัย ส่วนการใช้ภาษาและคำชี้แจง 5. จากนั้น นำแบบการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญนำมาทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายข้อ 6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับการบริหารงานตามหน่วยงานท้องถิ่นใกล้เคียงในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด สถานภาพเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ .82 ซึ่งมีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้

แบบสัมภาษณ์ 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามกรอบแนวคิดของการวิจัย 3. สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม มีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 1 ตอน จากนั้นนำไปตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญนำมาทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายชื่อ 4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษาเพื่ออนุมัตินำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม 1. ทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือไปยังบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม เพื่อตอบแบบสอบถาม 2. ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด 3. รับแบบสอบถามกลับมาด้วยตนเอง ทำการตรวจสอบถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ 1. ทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือไปยังบุคลากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ 2. นัดหมายเพื่อทำการสัมภาษณ์ 3. ดำเนินการสัมภาษณ์ 4. นำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์และสรุปต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม 1. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล 3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้สถิติ ด้วยสถิติพหุคูณถดถอยเชิง พร้อมกำหนดนัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05 4. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรม

ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

แบบสัมภาษณ์ 1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์ด้วยการจัดกลุ่ม คำถาม คำตอบ และหาความถี่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม อธิบายเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม

การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านฉันทะ	3.08	.17	ปานกลาง
ด้านวิริยะ	3.03	.44	ปานกลาง
ด้านจิตตะ	3.01	.69	ปานกลาง
ด้านวิมังสา	3.05	.18	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.04$ S.D.=.39) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านฉันทะอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.08$ S.D.=.17) ด้านวิมังสา อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.05$ S.D.=.18) ด้านวิริยะ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.03$ S.D.=.44) และด้านจิตตะ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.01$ S.D.=.69) ตามลำดับ

2. ปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ปัจจัยการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ ภาคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	2.073	.376		5.517	.000*	.227	4.409
ด้านลักษณะงานที่ ได้รับมอบหมาย X_1	-.249	.101	-.186	2.461	.014*	.420	2.381
ด้านนโยบายและ การบริหาร X_2	.322	.081	.281	3.989	.000*	.485	2.062
ด้านเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา X_3	-.070	.079	-.047	-.889	.374	.847	1.180
ด้านการมีส่วนร่วม X_4	.074	.042	.088	1.776	.077	.970	1.031
ด้านความรับผิดชอบ X_5	-.099	.075	-.102	1.328	.185	.405	2.467

$SE_{est} = \pm .64780$ $R = .884$; $R^2 = .881$; $Adj. R^2 = .864$; $F = 4.7882$; $p\text{-value} = 0.01$

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรหน่วยงานท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหาร X_2 ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย X_1 ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .322 และ -.249 ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดมหาสารคาม สามารถสรุปได้ดังนี้

จำเป็นต้องใช้หลักฉันทะความพอใจในการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของการศึกษา โดยบุคลากรมีส่วนในการจัดทำแผนการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผน ทั้งการใช้หลักวิริยะความเพียรเข้ามาใช้ในการประเมินสถานการณ์ก่อนการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ การนำหลักจิตตะในการคิดริเริ่มในการเชื่อมโยงโครงการ มีการประเมิน ติดตามตรวจสอบและ การใช้หลักวิมังสา ความไตร่ตรองเข้ามาปรับใช้ในการผลการดำเนินงานของบุคลากรทางการศึกษาอย่างเหมาะสมในการนำมาพิจารณาไตร่ตรองของบุคลากรอย่างรอบครอบ

อภิปรายผล

การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านฉันทะ ด้านวิมังสา ด้านวิริยะ และด้านจิตตะ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสมุห์พงษ์ศร ปภังกรและคณะ (2564) เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 การบริหารงานของเทศบาลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า หลักอิทธิบาท 4 ในทางพระพุทธศาสนาเถรวาท เป็นบาทฐานแห่งความสำเร็จ คือสิ่งซึ่งมีคุณธรรม เครื่องให้ลู่ถึงความสำเร็จตามที่ตนประสงค์ผู้หวังความสำเร็จในสิ่งใดต้องทำตนให้สมบูรณ์ด้วยสิ่งที่เรียกว่า อิทธิบาท เพื่อให้ประสบความสำเร็จในเรื่องของการให้ทาน การรักษาศีลและมีการอบรมขัดเกลาจิตใจในเรื่องของธรรมะทางพระพุทธศาสนา อิทธิบาท 4 ที่จะเป็นการโยงในเรื่องของการประกอบอาชีพที่อยู่บนพื้นฐานของอิทธิบาท 4 ให้ประชาชนนั้นมีความรู้มีความเข้าใจสูงรูปแบบการปฏิบัติและใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตอันจะส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตบนทางพระพุทธศาสนาอย่างมีความสุขและยั่งยืน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหาร X_2 ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย X_1 ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .322 และ -.249 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระถวิล ยสินธุ์ (แสงสุด) (2564) เรื่อง การประยุกต์ใช้อิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองพอก อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด. ผลการวิจัยพบว่า 1) การประยุกต์ใช้หลัก

อิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านทั้งสามด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ด้านนโยบายและการบริหาร และด้านลักษณะงานและความรับผิดชอบ

จำเป็นต้องใช้หลักฉันทะความพอใจในการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของการศึกษา โดยบุคลากรมีส่วนในการจัดทำแผนการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผน ทั้งการใช้หลักวิริยะความเพียรเข้ามาใช้ในการประเมินสถานการณ์ก่อนการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ การนำหลักจิตตะในการคิดริเริ่มในการเชื่อมโยงโครงการ มีการประเมิน ติดตามตรวจสอบและการใช้หลักวิมังสา ความไตร่ตรองเข้ามาปรับใช้ในการผลการดำเนินงานของบุคลากรทางการศึกษาอย่างเหมาะสมในการนำมาพิจารณาไตร่ตรองของบุคลากรอย่างรอบครอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญเพ็ง สิทธิวิชา และคณะ (2562) เรื่อง การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า มีแนวทางพัฒนาการใช้หลักแนวทางการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี คือ จากการสัมภาษณ์ 1) ด้านฉันทะ (ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรใช้ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่พิจารณาในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่นอย่างรอบครอบ และทำการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 2) ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายาม) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรมีความจริงใจในการบริหารจัดการท้องถิ่นและสร้างเสริมความรับผิดชอบในตัวเอง บุคลากร 3) ด้านจิตตะ (ความตั้งใจในสิ่งที่ทำอยู่) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรมีความเสียสละตั้งมั่นในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ขององค์กรเสริมศักยภาพในการบริหารจัดการเสริมสร้างความเข้าใจ 4) ด้านวิมังสา (ความไตร่ตรองหาเหตุผล) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรใช้สติกำกับในการควบคุมอารมณ์ในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบร่วมกันเสริมสร้างลักษณะนิสัยในทางบวก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษา จำเป็นอย่างมากที่จะต้องนำหลักอิทธิบาทมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังมากขึ้น และร่วมกันพัฒนาการศึกษาโดยการยึดหลักอิทธิบาท 4 มาปรับใช้ในการปฏิบัติ

หน้าที่ยังมีขึ้นตอนยิ่งขึ้น ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อองค์กรและสังคมหรือปฏิบัติหน้าที่ในการบริการนั้น ผู้บริหารเจ้าหน้าที่ บุคลากรทางการศึกษา ควรที่จะต้องยึดหลักอิทธิบาท 4 ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง สร้างจิตสำนึกให้กับตัวเองและเป็นตัวอย่างให้กับบุคคลอื่นให้ตระหนักถึงภาระความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายในแต่ละฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ ควรสร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกๆ ฝ่าย โดยมีการยึดถือหลักอิทธิบาท 4 การปฏิบัติงานทางการศึกษาอย่างจริงจัง

3) ผู้บริหารหรือบุคลากร ควรกำหนดนโยบาย มีแบบแผนในการพัฒนาการศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งนำเอาหลักอิทธิบาท 4 ไปปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสมและสามารถนำเอานโยบายนั้นๆ ไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4) ควรให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายในหน่วยงานทางการศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันทั้งนำไปปรับใช้อย่างคุ้มค่าในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยการลงสัมภาษณ์ถึงกระบวนการ รูปแบบ วิธีการดำเนินการในการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2) ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติหน้าที่ ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาผลกระทบการใช้หลักอิทธิบาท 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมในหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อนักเรียนและนักศึกษา ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กานดา คำมาก. (2555). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดนครราชสีมา. ใน *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน*.
- บุษบา ชมที. (2566). การศึกษาและการวิเคราะห์หลักอิทธิบาท 4 กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. ใน *วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*.
- พุทธทาสภิกขุ. (2537). *การงานที่เป็นสุข*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2559). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ (ชำระ-เพิ่มเติม ช่วงที่ 1)*. พิมพ์ครั้งที่ 27. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระถวิล ยสินธโร (แสงสุด). (2564). การประยุกต์ใช้อิทธิบาท 4 ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองพอก อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน *วิทยานิพนธ์สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย*.
- พระสมุห์พงษ์ธร ปภังกรและคณะ. (2564). การประยุกต์ใช้อิทธิบาท 4 การบริหารงานของเทศบาลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี. *Journal of Modern Learning Development*, 6(4), 241-254.
- พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา และคณะ. (2562). การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. *วารสารมหาจุฬานาครทรรณ*, 6(5), 2459-2480.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมี. บุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). *ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวทางการใช้ประโยชน์เบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Sittivongsa B., Phrakhrusutaworathammit, Saengchawek A., Pattanasing T., and Kenaphoom S.. (2021) . Effectiveness of Foundation Virtues for Performing of Personnel's Provincial Administrative Organization in the Northeast, Thailand, *Annals of R.S.C.B.*, 25(6), 2021, 2999 - 3005.
- Good. (2006). *Integrating the Individual and the Organization*. Wiley, New York.
- Getzels, J. W., and Guba, E. G. (1957). "Social Behavior and Administrative Process," *School Review*. 65, 423-441.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd^{Ed}. New York. Harper and Row Publications.

แนวทางการประยุกต์หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุ*

GUIDELINES FOR APPLYING LEAN PRINCIPLES IN PROCUREMENT MANAGEMENT

ณัชชา ณัฐโชติกิน

Natcha Natthachotphakhin

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Buddhaphanya Sri Thawarawadee Buddhist College, Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding author E-mail: wan.252526@gmail.com

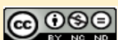
วันที่รับบทความ : 28 มกราคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 26 กุมภาพันธ์ 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 28 กุมภาพันธ์ 2567

Received 28 January 2024; Revised 26 February 2024; Accepted 28 February 2024

บทคัดย่อ

การบริหารงานพัสดุเป็นส่วนสำคัญในองค์กรที่ต้องเพิ่มประสิทธิภาพและลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและความสูญเสียให้น้อยลงหรือหมดไป หลักการ Lean เป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมในการปรับปรุงกระบวนการทางธุรกิจทั่วโลก ซึ่งหลักการ Lean เป็นกระบวนการที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ ลดความสูญเสีย และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เป็นการสร้างระบบการทำงานในการใช้แผนภูมิกระบวนการ เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารงานพัสดุ และตรวจสอบขั้นตอนที่ไม่มีความเป็นมูลค่าเพื่อแก้ไขและปรับปรุง ส่งเสริมการเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารงานพัสดุ ในการจัดลำดับการปฏิบัติงานใหม่เพื่อลดระยะเวลาในกระบวนการ การเตรียมพร้อมพัสดุล่วงหน้าเพื่อลดเวลาการส่งมอบ และการตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรในองค์กรที่เปลี่ยนแปลงได้ มีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรที่เน้นการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อให้มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและดำเนินงานในลักษณะ Lean ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำหลักการและเครื่องมือลีนมา

Citation:

* ณัชชา ณัฐโชติกิน. (2567). แนวทางการประยุกต์หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุ. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 2(1), 15-24.

Natcha Natthachotphakhin. (2024). Guidelines for applying Lean principles in procurement management.

Modern Academic Development and Promotion Journal. 2(1), 15-24.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2024.2>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ประยุกต์ใช้กับกระบวนการจัดซื้อไม่เพียงแต่ทำให้การจัดซื้อได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ยังทำให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้รวดเร็วขึ้น โดยเป็นการมุ่งเน้นไปที่การสร้างคุณค่าเพื่อลดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสูญเปล่า รวมไปถึงลดระยะเวลา และลดจำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการดำเนินงาน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงานโดยรวม ดังนั้นการประยุกต์หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุจึงเป็นทางเลือกที่ดีในการเพิ่มความมั่นคงและความก้าวหน้าในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การประยุกต์, หลักการ Lean, การบริหารงานพัสดุ

Abstract

Supply management is an important part of any organization that needs to increase efficiency and minimize or eliminate redundant processes and waste. Lean principles are a popular approach to improving business processes around the world. Lean principles are Processes that reduce procurement costs reduce the loss and increase work efficiency It creates a working system in the use of process charts. to analyze the procurement management process and reviewing procedures that are not of value to correct and improve Encourage more flexibility in the management of supplies. To rearrange operations to reduce process time. Prepare parcels in advance to reduce delivery time. And responding to the needs of personnel in a changeable organization. There is personnel competency development that focuses on developing knowledge and skills in order to have the ability to solve problems and operate in a lean manner with efficiency. Applying Lean principles and tools to the procurement process not only improves procurement. But it also makes it possible to respond to user needs faster. It focuses on creating value to reduce wasteful activities. Including reducing the time and reduce the number of activities that occur within the operational process. It is also a guide to improve the efficiency of the overall

operational process. Therefore, the application of Lean principles in the management of supplies is a good choice to increase stability and advancement in operational efficiency.

Keywords: Applications, Lean Principles, Procurement Management

บทนำ

การดำเนินงานของกระบวนการจัดซื้อถือเป็นงานที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรเนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีบทบาทในการให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ราคาเหมาะสม และตรงตามเวลาที่กำหนด (Thompson, 1996) อย่างไรก็ตามการดำเนินงานเกี่ยวกับงานจัดซื้อในองค์กรหลายๆ แห่งประสบปัญหาหลัก คือ การใช้เวลาในการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลานานและขั้นตอนการดำเนินงานที่มีความซ้ำซ้อน ขาดการควบคุมกระบวนการจัดซื้อที่เป็นระบบ อีกทั้งการวางแผนความต้องการยังไม่ชัดเจน ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าที่จะได้มาซึ่งเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ หรืออาจจะได้รับสินค้าไม่ตรงกับความต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการสนับสนุนการดำเนินงานภายในองค์กร (Macharia, 2014)

หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุเกิดจากแนวคิดที่เน้นการลดสิ่งที่ไม่มีความเพิ่มยกระดับความมั่นคงในกระบวนการ และเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน หลักการนี้ได้รับความสำคัญและนิยมในวงกว้างในอุตสาหกรรมพัสดุและโลจิสติกส์ โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญต่อการประยุกต์หลักการ Lean ได้แก่ 1.ปริมาณที่ใช้สำหรับผลิต (Just-In-Time) หลักการ Just-In-Time (JIT) เน้นการจัดสรรวัตถุดิบและสินค้าให้มีปริมาณที่ตรงกับความต้องการจริง โดยลดการเก็บสินค้าสำเร็จรูปที่ไม่จำเป็น ทำให้เกิดความยืดหยุ่นในกระบวนการ ลดความสูญเสีย และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานพัสดุ 2.การตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หลักการความต้องการการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในกระบวนการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ข้อมูล วัดผล วิเคราะห์และประเมินค่าเพื่อระบุจุดอ่อนและประสิทธิภาพที่ต้องปรับปรุง การตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการที่ต้องทำให้เป็นวิธีการในการบริหารงานพัสดุเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในระยะยาว และ 3.การลดสิ่งที่ไม่มีความเพิ่ม (Eliminate Waste) หลักการลดสิ่งที่ไม่มีความเพิ่มในกระบวนการการบริหารงานพัสดุ ซึ่งจะเน้นการกำจัดกิจกรรมที่ไม่สร้างความคุ้มค่าและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการ แนวคิดนี้จะช่วยลด

การเสียเวลา การเคลื่อนย้ายที่ไม่จำเป็น การรอคอย การบริโภคทรัพยากรที่มากเกินไป เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Womack, Jones & Roos, 1990)

การประยุกต์หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุมีเหตุผลที่ชัดเจนและน่าสนใจ เนื่องจากมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพ ลดการสูญเสีย และลดความเสี่ยงในกระบวนการพัสดุ ซึ่งส่งผลให้องค์กรประหยัดทรัพยากรและเวลา และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการ Lean ในการบริหารงานพัสดุมีคุณค่าที่สำคัญอย่างมาก เพราะสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการ ลดการเกิดสินค้าที่ไม่ต้องการ และลดการเสียเวลา ทำให้องค์กรมีความแข็งแกร่งและมั่นคงในตลาดที่แข่งขันอย่างเข้มข้น การนำหลักการ Lean มาประยุกต์ในการบริหารงานพัสดุมีประโยชน์มากมาย องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน ลดการสูญเสีย ลดรอบการจัดเตรียมสินค้า และเพิ่มความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ ทำให้องค์กรสามารถเติบโตและเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืนในตลาด

การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบลีน

ลีน (Lean) เป็นแนวคิดในการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่การจัดการความสูญเปล่า (Waste) ในกระบวนการผลิตหรือกระบวนการทำงานโดยความสูญเปล่ามีอยู่ 7 ประการคือ 1. ความสูญเปล่าเนื่องจากการผลิตมากเกินไป 2. ความสูญเปล่าเนื่องจากการเก็บวัสดุคงคลังมากเกินไป 3. ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง 4. ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหวที่มากเกินไป 5. ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการที่ไม่จำเป็น 6. ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย 7. ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย ซึ่งองค์กรที่มีลักษณะลีน (Lean Enterprise) หมายถึง องค์กรที่ปราศจากความสูญเปล่า จึงทำให้สามารถดำเนินงานได้อย่างคล่องตัว มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้อย่างทันทั่วทั้งที่ (ขวัญใจ โชคไพบูลย์, 2555)

วัฒนธรรมแบบลีน (Lean Culture) เป็นแนวคิดที่กำลังได้รับความนิยมและการใช้งานกันอย่างแพร่หลายในองค์กรในปัจจุบัน เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เน้นความร่วมมือทางกายภาพและจิตใจเพื่อส่งเสริมการทำงานที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น วัฒนธรรมแบบลีนไม่ใช่แค่กระบวนการทางธุรกิจเท่านั้น แต่เป็นทั้งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและทัศนคติของพนักงานในองค์กร ในวัฒนธรรมแบบลีน การให้ความสำคัญกับการลดสิ่งที่ไม่มีความค่าและการเพิ่มสิ่งที่มีคุณค่าเป็นศูนย์กลาง เป้าหมายคือการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการและการบริหาร

องค์กร เพื่อให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณภาพสูง การลดสิ่งที่ไม่มีความหมายหมายความว่าเราจะกำจัดขั้นตอนหรือกิจกรรมที่ไม่เพิ่มมูลค่าให้กับผู้บริโภค ซึ่งส่งผลให้เกิดการประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และพลังงานที่ไม่จำเป็น

การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบลีนต้องเริ่มต้นจากการเข้าใจและตระหนักถึงประโยชน์ที่สามารถได้รับการปรับปรุงกระบวนการ องค์กรควรส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการแบ่งปันไอเดีย พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและสนับสนุนการทำงานทีม การส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้พวกเขามีความพร้อมในการทำงานตามแนวคิดและหลักการของวัฒนธรรมแบบลีนร่วมกับใช้เครื่องมือลีน PDCA (Plan Do Check Act) คือ วางแผนปฏิบัติ ตรวจสอบ ปรับปรุง เป็นสร้างแนวทางปรับปรุงเพื่อลดปริมาณของเสียและความสูญเสียในงานก่อสร้าง LEAN CONSTRUCTION ซึ่งดัดแปลงมาจากแนวคิดเดียวกันกับที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตที่เรียกว่า LEAN MANUFACTURING หรือ LEAN PRODUCTION ความหมายรวมของแนวคิดดังกล่าวในธุรกิจก่อสร้างคือ การปรับปรุงเทคนิคการก่อสร้างและวิธีการบริหารโครงการ เพื่อให้ได้สิ่งปลูกสร้างที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าและมีผลตอบแทนที่เหมาะสม (ภิญญาพัชญ์ สุกใส, 2561)

นอกจากนี้ การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบลีนยังควรปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเพื่อให้เหมาะสมกับหลักการและค่านิยมของวัฒนธรรมแบบลีน การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและคุณภาพ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรมีการมุ่งมั่นสู่การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่ต่อยอดไปในทิศทางที่ดี วัฒนธรรมแบบลีนจึงเป็นกรอบการทำงานที่ผสมผสานความพร้อมทางกายภาพและจิตใจ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการทำงานที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบลีนจำเป็นต้ององค์กรที่ต้องการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในยุคที่การแข่งขันกันอย่างเข้มข้นในตลาดธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

การจัดทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง

ขอบเขตของการจัดการการจัดซื้อจัดจ้างเป็นการทำความเข้าใจความซับซ้อนของกระบวนการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการระบุพื้นที่ของการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน นี่คือการมาของการทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง การแสดงภาพสถานะปัจจุบันของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง องค์กรภาครัฐสามารถระบุปัญหาข้อขัด ความซ้ำซ้อน และพื้นที่ของเสีย ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดต้นทุน ในบทความนี้ เราจะเจาะลึกไปถึง

ความสำคัญของการทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และวิธีที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานในภาครัฐสร้างผลกระทบเชิงบวกได้ การทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวข้องกับการบันทึกขั้นตอนด้วยภาพ กิจกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการจัดซื้อ ให้มุมมองที่ชัดเจนและครอบคลุมของกระบวนการทั้งหมด ตั้งแต่การระบุความต้องการสำหรับผลิตภัณฑ์หรือบริการไปจนถึงการส่งมอบและการชำระเงินขั้นสุดท้าย เมื่อทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเข้าใจสถานะปัจจุบันได้ดีขึ้น ทำให้สามารถระบุและแก้ไขความไร้ประสิทธิภาพได้

วิธีกำหนดแผนผังกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขอบเขต: เริ่มต้นด้วยการกำหนดขอบเขตของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่คุณต้องการทำแผนที่อย่างชัดเจน ซึ่งอาจรวมถึงกิจกรรมต่างๆ เช่น การระบุความต้องการ การจัดหาซัพพลายเออร์ การประเมินข้อเสนอ การเจรจาสัญญา และการจัดการความสัมพันธ์กับซัพพลายเออร์

2. แสดงภาพกระบวนการและระบุกิจกรรมหลักและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ใช้ผังงานไดอะแกรม swimlane หรือซอฟต์แวร์การแมปกระบวนการเพื่อสร้างการแสดงผลของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง อธิบายลำดับของกิจกรรม จุดตัดสินใจ และการส่งมอบระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และระบุกิจกรรมหลักและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งอาจรวมถึงผู้ขอใบขอซื้อ แผนกจัดซื้อ แผนกการเงิน ซัพพลายเออร์ และผู้ใช้ปลายทาง จัดทำเอกสารแต่ละขั้นตอนและบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3. วิเคราะห์และปรับปรุง: เมื่อกำหนดกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว ให้วิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณเพื่อระบุปัญหาคอขวด ความซ้ำซ้อน และพื้นที่ของเสีย มองหาโอกาสในการปรับปรุงกิจกรรม ลดการส่งต่อ และทำให้การตัดสินใจง่ายขึ้น ทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกและข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง

4. สื่อสารและนำการเปลี่ยนแปลงไปใช้: แบ่งปันกระบวนการที่จัดทำแผนที่กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง อธิบายเหตุผลเบื้องหลังการเปลี่ยนแปลงที่เสนอ ขอความคิดเห็นและการสนับสนุนก่อนดำเนินการแก้ไขใดๆ สื่อสารการอัปเดตและความคืบหน้าอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจถึงความโปร่งใสและรักษาการมีส่วนร่วม

การทำแผนที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเป็นขั้นตอนสำคัญในการบรรลุประสิทธิภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การแสดงภาพสถานะปัจจุบัน ระบุจุดที่ต้อง

ปรับปรุง และดำเนินการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมาย องค์กรภาครัฐสามารถปรับปรุงการดำเนินงาน ลดค่าใช้จ่าย และส่งมอบผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับสาธารณะที่พวกเขาให้บริการ ให้เรายอมรับพลังของการทำแผนที่กระบวนการและทำงานเพื่อให้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

การปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน

การสื่อสารและการทำงานร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญในการจัดซื้อจัดจ้าง เนื่องจากมีผลต่อประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของงาน องค์กรที่มีการสื่อสารที่เป็นระบบและการทำงานร่วมกันที่ดี มักจะมีความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายนอกมากขึ้น นอกจากนี้ยังสร้างความเชื่อมั่นในทีมและลูกค้า ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสร้างความพึงพอใจในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง

การปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในการจัดซื้อจัดจ้าง มีขั้นตอนและแนวทางที่สำคัญต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมายและแผนก่อนเริ่มทำงาน: สร้างเป้าหมายและแผนการทำงานที่ชัดเจนในการจัดซื้อจัดจ้าง รวมถึงกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของทุกคนในทีม ทำให้ทุกคนเข้าใจภารกิจและวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. สร้างและส่งเสริมการสื่อสารที่เปิดเผยและเป็นระบบ: สร้างวัฒนธรรมการสื่อสารที่เปิดเผยและเป็นระบบ โดยให้ทุกคนในทีมได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างเสรี สร้างช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น การใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มออนไลน์ การเปิดพื้นที่สำหรับการอภิปรายและการแลกเปลี่ยนข้อมูล

3. สนับสนุนการทำงานร่วมกันและการแบ่งปันความรู้: สร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการทำงานร่วมกันและการแบ่งปันความรู้ในทีม สร้างกลไกในการแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ระหว่างสมาชิกในทีม สามารถใช้เทคโนโลยีในการแลกเปลี่ยนความรู้ อบรมและการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างทักษะและความสามารถของทีม

4. สร้างวัฒนธรรมการร่วมกันและการทำงานเป็นทีม: สร้างวัฒนธรรมการร่วมกันและการทำงานเป็นทีมในทีมจัดซื้อจัดจ้าง ทำให้ทุกคนมีความรับผิดชอบในการสนับสนุนและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นในทีม สร้างความเข้าใจและเคารพกันระหว่างสมาชิกในทีม พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม เช่น การแก้ไขข้อขัดแย้งและการแก้ปัญหาาร่วมกัน

5. ตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง: ตรวจสอบและปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในทีมจัดซื้อจัดจ้างอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญในการรับฟังความคิดเห็นและความคิดของสมาชิกทีม พิจารณาผลลัพธ์ของการปรับปรุงและการแก้ไขปัญหา และให้การตอบรับและขอบคุณต่อความพยายามและการมีส่วนร่วมของทุกคนในทีม

การปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในการจัดซื้อจัดจ้างเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความพยายาม แต่มันเป็นการลงทุนที่มีค่าอย่างมาก เมื่อทีมสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและทำงานร่วมกันได้ดี จะเกิดผลกระทบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการดำเนินงานของทีมงานจัดซื้อจัดจ้าง อีกทั้งยังช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรในด้านการจัดซื้อจัดจ้างด้วย

การตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

การบริหารงานพัสดุเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีความสำคัญสำหรับองค์กร การดำเนินการในส่วนของพัสดุต้องสอดคล้องกับหลักการการบริหารและการใช้ทรัพยากรทั้งทางเงินและทางวัสดุให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและความพึงพอใจสูงสุดในการทำงานขององค์กร การตรวจสอบและปรับปรุงเป็นขั้นตอนสำคัญในการบริหารงานพัสดุ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ยังช่วยในการระบุปัญหาและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น และสามารถแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการได้ทันที เพื่อให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานพัสดุ

การตรวจสอบคุณภาพถือเป็นส่วนหนึ่งของมิติดานประสิทธิภาพคลังสินค้า สามารถวัดได้ด้วย 19 ตัวชี้วัด แบ่งออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ มิติดานความถูกต้อง (Accuracy) มิติดานการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร (Resources utilization) มิติดานการตอบสนองทางการเงิน (Financial outcome) และมิติดานการตอบสนองและความยืดหยุ่น (Responsiveness and flexibility) ซึ่งการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ขายออกไปยังลูกค้าโดยตรงตามความต้องการของลูกค้านั้นเป็นส่วนหนึ่งของมิติดานความถูกต้องซึ่งมีน้ำหนักความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่งในบรรดามิติดานประสิทธิภาพทั้งหมด (ศุจิภา บุญฤทธิ์ และตรีทศ เหลาศิริหงษ์ทอง, 2556)

การตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการว่ากระบวนการทำงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาหรือข้อผิดพลาดใดๆ เกิดขึ้นหรือไม่ มีการวิเคราะห์และระบุปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น วางแผนและดำเนินการปรับปรุงจากการระบุปัญหา จัดทำแผนและ

กำหนดวิธีการปรับปรุงกระบวนการที่เหมาะสม เน้นที่การปรับปรุงที่สามารถแก้ไขปัญหาลึก และมีผลกระทบใหญ่ต่อการบริหารงานพัสดุ ตั้งเป้าหมายและกำหนดเครื่องมือหรือวิธีการที่เหมาะสมในการปรับปรุง และตรวจสอบผลลัพธ์ของการปรับปรุงที่ดำเนินการ ติดตามและประเมินผลปรับปรุงที่ดำเนินการ ตรวจสอบว่าการปรับปรุงได้ส่งผลในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานพัสดุหรือไม่ ประเมินผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และทำการปรับปรุงต่อไป

การตรวจสอบและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในการบริหารงานพัสดุเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ความพยายามและการลงทุนในการตรวจสอบและปรับปรุงนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้การบริหารงานพัสดุมีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กรในระยะยาว

สรุป

การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบสลินในการบริหารงานพัสดุเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อสร้างสถานะที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนการทำงานที่มีความยืดหยุ่น นอกจากการดำเนินงานที่มีความเป็นระบบและประสิทธิภาพสูง การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบสลินยังส่งผลให้เกิดสถานะการทำงานที่มีความเป็นทีมและความร่วมมือที่สูงขึ้น โดยมีลักษณะการทำงานที่เน้นความรับผิดชอบร่วมกัน การแบ่งปันความรู้และการทำงานร่วมกันเป็นหลัก ซึ่งสร้างข้อได้เปรียบในการสร้างวัฒนธรรมของความโปร่งใสและความซื่อสัตย์ มีการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมที่มีความสามารถและความเชี่ยวชาญในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการให้โอกาสในการศึกษาและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการบริหารงานพัสดุ มีการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมและการปรับปรุงกระบวนการการทำงานในการบริหารงานพัสดุ เช่น การใช้เทคโนโลยีในการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดความผิดพลาด การส่งเสริมวัฒนธรรมแบบสลินในการบริหารงานพัสดุจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์กรที่มีความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานที่มีคุณภาพและความสำเร็จของการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กร ผ่านการสร้างวัฒนธรรมของความโปร่งใสและความรับผิดชอบร่วมกัน การส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการร่วมมือ การเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง และการส่งเสริมนวัตกรรมและการปรับปรุง องค์กรที่มีวัฒนธรรมแบบสลินที่เข้มแข็งจะสร้างพื้นที่

สำหรับพนักงานในการเติบโตและพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการและท้าทายในการบริหารงานพัสดุในยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปในทิศทางที่ดีและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ภิญญาพัชญ์ สุขใส. (2561). การประยุกต์หลักการสินค้าคอนสตรัคชันเพื่อลดความสูญเปล่าในงานก่อสร้าง กรณีศึกษา : โครงการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยสูง 33 ชั้น. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*, 7(1), 1146-1162.
- ศุจิภา บุญฤทธิ์ และ ตรีนทศ เหล่าศิริหงษ์ทอง. (2556). การกำหนดมิติของตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการคลังสินค้า. *วิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา*, 24(2), 45-55
- Macharia, A. (2014). *Lean procurement and supply chain performance at Safaricom Limited*. (Master's theses). University of Nairobi.
- Thompson, M. (1996). Effective purchasing strategy: the untapped source of competitiveness, *Supply Chain Management: An International Journal*, 1(3), 6-8.
- Womack, J.P., Jones, D.T., & Roos, D. (1990). *The Machine That Changed the World*. Simon & Schuster.

ชาติและประชาชนในยุคดิจิทัล*

NATION AND PEOPLE IN THE DIGITAL AGE

พระมหาวีระชาติ ปิยวงโณ¹, พระมหาธนภัทร อภิชาโน² และ บานชื่น นักการเรียน³

Phramaha Weerachat Piyawannano (Potha)¹, Phramaha Thanaphat Aphichano² and Banchuen Nakkannrian³

¹⁻³มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย

¹⁻³Mahamakut Buddhist University, Sirindhornrajavidyalaya Campus, Thailand

Corresponding author E-mail: pm_weera@hotmail.com

วันที่รับบทความ : 2 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 26 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 29 กุมภาพันธ์ 2567

Received 2 February 2024; Revised 26 February 2024; Accepted 29 February 2024

บทคัดย่อ

ในสังคมประชาธิปไตย มีความเป็นจริงของสังคมที่เต็มไปด้วยความคิดเห็นที่แตกต่างในอดีตความต่างจะเป็นเรื่องเพศสภาพ ชนชาติ ศาสนา ความเชื่อ แต่ในวันนี้เกิดความแตกต่างระหว่างวัยในชุดความคิดเกี่ยวกับการตีความหมายเรื่อง “ชาติ” ที่ไม่ตรงกันด้วยความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันนี้เอง บ่อยครั้งจึงกลายเป็น “ชนวน” ที่นำไปสู่การทะเลาะเบาะแว้ง ไม่ลงรอยกัน และบางครั้งก็ถึงขั้นลอยแพ ตัดขาดลูกหลานที่ “เห็นต่าง” ไปจากตัวเอง เมื่อใดก็ตามที่เรายพยายามเข้าใจความขัดแย้งระหว่างวัย เรื่องของ เจเนอเรชั่น จึงมักถูกหยิบยกขึ้นมาอธิบายอยู่เสมอ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเราเชื่อว่า ยุคสมัยมีส่วนหล่อหลอมตัวตน ความคิด และความ เป็นเรา ไม่มากนักน้อย ซึ่งคนต่างเจเนอเรชั่นก็ย่อมมีความคิด/ความเชื่อพื้นฐานบางอย่างที่ “ต่างกัน” เป็นธรรมดา การทำความเข้าใจในแต่ละช่วงวัย จึงมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของสังคม เราก็ต้องเรียนรู้ที่จะเคารพความรู้สึกของคนในสังคมเดียวกันที่มีความหลากหลายช่วงวัย

Citation:

* พระมหาวีระชาติ ปิยวงโณ, พระมหาธนภัทร อภิชาโน และ บานชื่น นักการเรียน. (2567). ชาติและประชาชนในยุคดิจิทัล.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 2(2), 25-43.

Phramaha Weerachat Piyawannano (Potha), Phramaha Thanaphat Aphichano and Banchuen Nakkannrian. (2024). Nation and People in the Digital Age. Modern Academic Development and Promotion Journal. 2(1), 25-43.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2024.3>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ว่าไม่ได้เหมือนกับเราทุกคน จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะเคารพความรู้สึกของมนุษย์ด้วยกันจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เราอยู่ร่วมกันได้

คำสำคัญ : ชาติ, ประชาชน, ยุคดิจิทัล

Abstract

In the democratic society There is a reality of society full of different opinions. But in the past, differences were about gender, race, religion, belief. But today, there is a difference between the ages in the concept of the interpretation of the "nation" that is not the same with this disagreement. Often, it becomes a 'fuse' that leads to quarrels, disagreements, and some families even to the point of being abandoned. Cut off offspring who 'see differently' from themselves. Whenever we try to understand the conflict between generations, the story of Generation is always brought up. Part of this may be because we believe that Era has, to a greater or lesser extent, shaped who we are, our thoughts and who we are. In which people of different generations have some fundamental ideas/. wherefore important to the existence of society We have to learn to respect the feelings of people in the same society of different ages. That it's not like all of us Therefore learning to respect human feelings together is one of the factors that allow us to live together.

Keywords: Nation, People, Digital age

บทนำ

รัฐชาติสมัยใหม่ (Nation-State) หรือรัฐสมัยใหม่ (Modern State) ในการนิยามความหมาย หมายถึง ชุมชนที่มนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกันภายใต้องค์ประกอบทั้ง 4 ได้แก่ 1) เขตแดน (Territory) ที่มีความแน่นอนชัดเจน 2) ประชากร (Population) ซึ่งมีจำนวนมากพอในการดำรงกิจกรรมของรัฐและมีการตั้งถิ่นฐานอย่างเป็นหลักแหล่ง 3) อำนาจอธิปไตย (Sovereignty) คือ อำนาจอันสูงสุดในการบังคับใช้ภายในรัฐ และ 4) รัฐบาล (Government) หมายถึง คณะบุคคลที่ใช้อำนาจในการปกครองรัฐให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐสมัยใหม่เกิดขึ้นสงครามระหว่างรัฐที่ศรัทธายึดมั่นศาสนาจักรของคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก (Roman Catholic Church) กับฝ่ายต่อต้านคือ โปรเตสแตนต์ (Protestantism) ความขัดแย้งดังกล่าวก่อให้เกิดสงคราม 30 ปี (Thirty Years War, 1618-1648) และจบลงด้วยการลงนามสัญญาสันติภาพเวสต์ฟาเลีย (Peace of Westphalia) ในปี ค.ศ. 1648 ซึ่งเป็นหมุดหมายของการเกิดรัฐชาติสมัยใหม่ หรือรัฐสมัยใหม่ จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่าขอบเขตของการอธิบายความหมายของคำว่า รัฐชาติสมัยใหม่ จะถูกอธิบายผ่านองค์ประกอบทั้ง 4 ซึ่งมีพลังเป็นอย่างมากต่อการศึกษาด้านการเมืองและการปกครองในปัจจุบัน (เสนห์ จามริก, 2530: 74) จึงมีการตั้งคำถามว่า อะไรคือชาติ? อะไรคือรัฐ ในบทความ เมื่อตาบอดคลำ “Nation” ตะวันตก โดยอธิบายให้เห็นภาพว่าสิ่งที่เรียกว่าชาติ (Nation) มีความไม่สมบูรณ์อยู่ในตัวมันเองมันมีความซับซ้อนผสมปนเปทั้งเรื่องของชาตินิยม ศาสนา ชาติพันธุ์ ท้ายที่สุดแล้วรัฐชาติสมัยใหม่ได้มีการศึกษาอยู่ในปัจจุบันยังคงเป็นองค์ความรู้ที่แปลกปลอมที่ถูกพัฒนาขึ้นมาและยังคงขยายการนิยามออกไปพร้อมกับโลกาภิวัตน์ (ธนศ วงศ์ยานนาวา, 2562: 77) ซึ่งบทความนี้จะได้นำเสนอ ความคิดเห็นที่แตกต่างกันระหว่าง (Generation) ในเรื่องเกี่ยวกับการตีความของคำว่า “ชาติ” เพื่อลงลึกถึงรายละเอียดความเชื่อซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างวัย

สรุปว่า ชาตินั้นตามความหมายสมัยใหม่ ที่หมายถึง ดินแดน (Territory) ของรัฐซึ่งมีประชากรถือสัญชาติว่าเป็นประชาชนหรือพลเมืองของรัฐนั้น (Population) และอยู่ใต้รัฐบาล (Government) ที่มีอำนาจกลางคอยจัดการผลประโยชน์ของรัฐ มีอธิปไตยเป็นของตนเอง (Sovereignty) อันถือว่าเป็นผลประโยชน์ร่วมของสมาชิกทั้งสังคม

ความหมายของคำว่าชาติ

ชาติ (อังกฤษ: nation) คือชุมชนเสถียรของมนุษย์ที่ก่อตัวขึ้นบนพื้นฐานของภาษา ดินแดน ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ หรือองค์ประกอบทางจิตวิทยาร่วมกันที่แสดงออกใน วัฒนธรรมร่วมกัน ชาติมีความเป็นการเมืองอย่างชัดเจนกว่ากลุ่มชาติพันธุ์ และได้รับการ พรรณนาว่าเป็น "กลุ่มชาติพันธุ์ที่ผ่านการจัดระดมกำลังหรือกลายเป็นสถาบันโดยสมบูรณ์" ชาติบางชาติเป็นกลุ่มชาติพันธุ์และชาติบางชาติไม่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ นอกจากนี้ ชาติยังได้รับการ นิยามว่าเป็นชุมชนทางวัฒนธรรมและการเมืองที่ตระหนักถึงอัตตาณัติ (autonomy) เอกภาพ และผลประโยชน์เฉพาะของตน (วิกิพีเดีย, 2566)

ชาติ มีความหมายเดิมตามรูปศัพท์ตามการอธิบายในพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถานว่า การเกิดเช่น ชาตินี้ ชาติหน้า หรือกำเนิด เช่น มีชาติมีสกุล เหล่ากอ เทือก ภูเขา เผ่าพันธุ์ เช่น ชาติเสือ ชาติข้า ชาติจำพวก ชั้น หมู่ คำเพิ่มข้างหลังของคำเดิม เมื่อเพิ่ม แล้วความหมายคงเดิมหรือหมายถึงพวกหรือหมู่ เช่น คชาชาติ มนุษย์ชาติ คำว่าชาติ ยัง หมายถึง รส เช่น ไม่เป็นรสไม่เป็นชาติ ก็ได้ ความหมายตามรูปศัพท์ดั้งเดิม

ชาติ ตามความหมายแรกว่ารากเหง้า สายที่สืบลงมา กล่าวคือ กำเนิดหรือกำเนิด ชาติ ตามความหมายปัจจุบันยังหมายถึง ประเทศ ประชาชนที่เป็นพลเมืองของประเทศ กลุ่มชนที่มี ความรู้สึกในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอย่างเดียวกันหรืออยู่ในปกครองรัฐบาลเดียวกัน (บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์. 2556: 16)

เบเนดิกต์ แอนเดอร์สัน นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน อธิบายลักษณะของชาติว่าเป็น "ชุมชนในจินตนาการ" (imagined community) และพอล เจมส์ นักวิชาการชาวออสเตรเลีย มองว่าชาติเป็น "ชุมชนนามธรรม" (abstract community) ในกรณีส่วนใหญ่ สมาชิกของชาติ ยังคงเป็นคนแปลกหน้าต่อกันและไม่น่าจะมีโอกาสได้รู้จักกัน ดังนั้นจึงเกิดวลี "ชาติแห่งคน แปลกหน้า" ซึ่งนักเขียนหลายคนเช่นแวนซ์ แพ็กการ์ด นักข่าวชาวอเมริกัน นำไปใช้ ชาติเป็น ความจริงเชิงสหอัตวิสัย (intersubjectivity) และดำรงอยู่ในจินตนาการร่วมของพลเมือง เท่านั้น แม้ว่าบุคคลหนึ่ง ๆ จะหันมาเชื่อว่าชาติหนึ่ง ๆ ไม่มีอยู่จริง แต่ชาตินั้น ๆ ก็จะไม่ตกอยู่ ในอันตราย เพราะมันไม่ใช่ความจริงเชิงอัตวิสัย (subjectivity) ที่ปรากฏอยู่ในจิตใจของปัจเจก บุคคล เว้นแต่ในกรณีที่ผู้คนจำนวนมากหันมาเชื่อว่าชาตินั้นไม่ควรดำรงอยู่และยกเลิกความ สมเหตุสมผลของมัน ชาตินั้นก็จะสูญไป (วิกิพีเดีย, 2566)

คำว่า “ชาติ” มีความหมายหลากหลาย แต่ในที่นี้เราจะพูดถึงความหมายของ “ชาติ” ในทางการเมือง ซึ่งหมายถึง ชุมชนของคนที่อยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน และมีความเชื่อมโยงกัน ด้วยประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และการเมือง เป็นต้น

ในส่วนของประเทศไทยการสร้างรัฐชาติ รัฐค่อย ๆ สร้างแนวคิดเรื่องชาติไทยด้วยการ ปรับปรุงระบบราชการให้มีระเบียบแบบแผน เช่น ในเขตมณฑลตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็น มณฑลชั้นนอก ได้มีตราสารสั่งเป็นทางการว่าให้เจ้าหน้าที่ทุกหัวเมืองน้อยใหญ่ใช้แบบพิมพ์ของ ทางราชการในการสำรวจสำมะโนครัว และกรอกในช่องสัญญาชาติว่า ชาติไทยในบังคับสยาม ทั้งสิ้น ห้ามมิให้ลงว่า ชาตินลาว ชาตินเขมร ส่วย ผู้ไท ฯลฯ ดังที่ได้ปฏิบัติมาแต่ก่อนเป็นอันขาด (เต็ม วิภาควิจยพจนกิจ, 2542: 408)

ความเป็นชาติคืออะไร

ในเวทีทอล์ก นิทรรศการ “เปิดกรุ” จัดแสดงของหายากยุค 2475 ที่จัดขึ้นเมื่อวันศุกร์ ที่ 23 มิถุนายน 2566 ที่มติชนอคาเดมี เครือมติชน นำโดย ศิลปวัฒนธรรม, สนพ.มติชน, MIC และเส้นทางเศรษฐกิจ ร่วมจัดงาน สโมสรศิลปวัฒนธรรม สเปเชียล “24 มิถุนาฯ วันมหาศรี สวัสดิ์” ในเสวนาหัวข้อ “ความเป็นชาติคืออะไร” โดย ดร. ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์ พิธีกร และ คอลัมนิสต์มากความสามารถ ผู้เขียน “แรงงานวิจารณ์เจ้า” และ ดร. ฐนพงศ์ ลือจรรย์ชัย นัก ประวัติศาสตร์รุ่นใหม่ เจ้าของงานเขียน “ปลดแอกชาติ จากศักดินา (ราชา) ชาตินิยม” ได้สรุป ประเด็นเรื่อง “ความเป็นชาติคืออะไร” ว่า

“เรามีชาติสองแบบ หลัก ๆ ที่เราเห็นชัดเลยคือ ชาติหมายถึง

‘ประชาชน’ คือประชาธิปไตย หรือ ประชา+อธิปไตย

แต่อีกความหมายหนึ่ง เป็นความหมายที่ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 6

เคยพูดเอาไว้ คือ ชาติหมายถึง ‘องค์กษัตริย์’ ที่เป็นผู้นำของชาติ

ใครรักกษัตริย์ก็รักชาติ ใครรักชาติก็รักกษัตริย์.....

ผู้ร่วมเสวนาจึงกล่าวสรุปว่า ความหมายของชาติมาเปลี่ยนอย่างชัดเจนในสมัยรัชกาลที่ 6 คุณฐนพงศ์ เล่าถึงประเด็นนี้ว่า “เพราะคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในประเทศไทยเยอะมากคือ ‘คน จีน’ เกิดกระแสชาตินิยมในประเทศจีนเหมือนกัน คนจีนอยู่ในกรุงเทพฯ ยุคนั้นประมาณ 2 ล้านคน คนจีนบอก ‘ฉันเป็นคนจีน’ แล้วรัชกาลที่ 6 จะทำยังไง? เพราะเราคือชาติไทย คนไทย พวกนั้นคือคนไทยหรือคนจีน? เพราะบางคนอยู่มาเป็นร้อยปีแล้ว บางคนยังไหว้เจ้าอยู่ คำถาม

ของรัชกาลที่ 6 เพื่อต้องการจะ ‘Merge’ คนจีน รัชกาลที่ 6 เลียบบอกว่า ‘คนไหนจงรักภักดีต่อฉัน (กษัตริย์) ถือว่าคนนั้นคือคนไทย’ อยากจะส่งโผยก๊วนกลับประเทศจีน จะสนับสนุนก็กมิตั้ง อยากสนับสนุนเหมาฯ ก็ไม่เป็นไร ตราบใดที่คนจงรักภักดีต่อกษัตริย์ ก็ยังเป็นคนไทยเหมือนกัน” จะเห็นว่าความเป็นชาติของรัชกาลที่ 6 ไม่ได้หมายถึงเชื้อชาติ

แต่ความหมายของคำว่าชาติ ก็มีอันต้องเปลี่ยนแปลงไปจนสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เมื่อคณะราษฎรได้ขึ้นมามีอำนาจ จึงเปลี่ยนนิยามและให้ความหมายใหม่ ว่า ชาติคือประชาชน ความหมายนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก คณะราษฎรใช้ชาติในความหมายดังกล่าวจนกระทั่งการปฏิวัติ พ.ศ. 2490 ความหมายของชาติเปลี่ยนอีกครั้ง “ชาติคือประชาชน” (กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม, 2566)

จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า แต่ละบริบทของสังคม การเมือง เศรษฐกิจในแต่ละยุคสมัยนั้นมีการตีความคำว่า “ชาติ” แตต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัย บทความไม่ได้มุ่งที่จะตัดสินว่าอย่างไรผิดถูกเพราะแต่ละยุคสมัยมีความแตกต่างกันการยอมรับถึงความแตกต่างจึงเป็นหัวใจสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นการสร้างความแตกต่างที่มีร่วมกันไม่ใช่การสร้าง ความแตกต่างเพื่อต่อต้านหรือขัดแย้งกันเอง

โลกยุคดิจิทัล Digital Transformation

ปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล สังคมในยุคนี้เป็นสังคมยุคดิจิทัลที่สื่อและเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม(ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ, 2562: 43) โลกจึงถูกย่อให้เล็กลงด้วยเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เป็นได้อย่างสะดวกและรวดเร็วส่งผลต่อวิถีชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงคนสูงวัย แล้วการอยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัลต้องมีการปรับตัวอย่างไรเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเท่าทันเทคโนโลยีและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาที่เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานดังที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับวิถีชีวิตอย่างแท้จริงและจะเปลี่ยนโครงสร้างทางสังคมหรือรูปแบบกิจกรรม รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559)

การพัฒนาความรู้และมีการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ เพื่อนำมาสู่การใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเท่าทันสถานการณ์ต่อการเติบโตของสังคม โลกธุรกิจและบริการออนไลน์ที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจน

รูปแบบการศึกษาที่เปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต การบริการทางด้านสุขภาพทั้งจากภาคเอกชนและภาครัฐ และการเพิ่มโอกาสด้านการประกอบอาชีพต่าง ๆ การปรับตัวเพื่อเป็นพลเมืองร่วมสมัยในยุคดิจิทัลรวมถึงการปรับเปลี่ยนความคิดให้เท่าทันอย่างสร้างสรรค์ ผสมผสานการยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคลและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายภายใต้แนวคิดนอกรอบอย่างสร้างสรรค์ ในฐานะคนไทยควรรักษาความเป็นตัวตนด้วยสติปัญญา ไม่เชื่อหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไรเหตุผล การแสดงเอกลักษณ์ของตนเองในเชิงเพื่อพัฒนา ต่อยอด และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสังคมภายใต้ความแตกต่างทางความคิดจากคนอื่น ๆ แต่ยังคงเหลือพื้นที่ของตนเองเพื่อใช้ชีวิตอย่างสร้างสรรค์อย่างพลเมืองร่วมสมัยในสังคมยุคดิจิทัล

คำว่าชาติโลกยุคดิจิทัล

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “ชาติไทย” คำ ๆ นี้อาจนับได้ว่าเป็นหนึ่งในคำที่มีความหมายที่ดูเรียบง่ายยิ่งใหญ่ แต่มีความกำกวมและไม่ชัดเจนมากที่สุดคำหนึ่ง ความกำกวมนี้ไม่เพียงแต่สร้างปัญหาในวงวิชาการที่การถกเถียงถึงนิยามและช่วงเวลาแห่งการกำเนิดของชาติไทยจะไม่สามารถหาข้อยุติอันเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้เท่านั้น แต่ความกำกวมนี้กำลังสร้างปัญหาต่อสถานะทางการเมืองในยุคปัจจุบันที่โลกทัศน์ในการนิยามชาติแตกต่างกันมากทุกวันระหว่างกลุ่มคนที่นิยามชาติในรูปแบบของ “ชาติ ศาสน์ กษัตริย์” แบบดั้งเดิมตามตำรา ซึ่งเป็นการนิยามชาติแบบกระแสหลักและมีลักษณะการนิยามแบบบนลงล่าง กับกลุ่มคนที่นิยามว่า “ชาติคือประชาชน” ซึ่งเป็นการนิยามแบบล่างขึ้นบนที่ได้รับความนิยมมากขึ้นในระยะหลัง และกำลังสั่นคลอนชาติในความหมายแรกจนถึงแก่นกลางของอำนาจ การนิยามที่ต่างกันอย่างสุดขั้วเช่นนี้ส่งผลให้การตีความ “ประวัติศาสตร์การก่อกำเนิดชาติไทย” ของแต่ละกลุ่มนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ชาติ ตามความหมายสมัยใหม่ ที่หมายถึงรัฐซึ่งมีประชากรถือสัญชาติว่าเป็นประชาชนหรือพลเมืองของรัฐนั้น และอยู่ใต้รัฐบาลที่มีอำนาจกลางคอยจัดการผลประโยชน์ของรัฐ อันถือว่าเป็นผลประโยชน์ร่วมของสมาชิกทั้งสังคม ชาติในความหมายเช่นนี้จึงเป็นของใหม่ โดยปรากฏเค้าเงื่อนชัดขึ้นในคำประกาศว่าด้วยสิทธิของมนุษย์และพลเมือง ในการปฏิวัติฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ.1789 ว่า “ชาติคือรัฐซึ่งก็คือประชาชน” ความหมายนี้หมายรวมเอาทั้งที่ตั้ง ตัวการปกครอง และผู้เป็นองค์อธิปัตย์ เข้าไว้ด้วยกัน “ชาติ” กับ “รัฐ” กลุ่มชนที่อาจสืบสายเลือดมา

ด้วยกันและได้มาอยู่ในพื้นที่หรืออาณาเขตเดียวกัน นับที่รวมเป็นสิ่งเดียวกันนี้เรียกว่า “รัฐชาติ” (ชาคริต แก้วทันคำ, 2561)

การอยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัลด้วยกรอบความเข้าใจง่าย ๆ 3 ประการ นำเสนอนั้นอาจเป็นการสร้างความเข้าใจในภาพกว้างหากแต่เมื่อคิดเข้าไปถึงรายละเอียดของแต่ละข้อจะยิ่งทำให้คนที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมขณะนี้ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะเรื่องของความคิดที่แสดงความเป็นปัจเจกชนมากขึ้นผลที่ต่อเนื่องคือการสร้างให้เกิดการยอมรับถึงความแตกต่างจึงเป็นหัวใจสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นการสร้างความแตกต่างที่มีร่วมกันไม่ใช่การสร้างความแตกต่างเพื่อต่อต้านหรือขัดแย้งกันเอง และการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นการขับเคลื่อนประเทศที่ใช้ปกป้องสิทธิเสรีภาพจนนำไปสู่ความเสมอภาค ภารดรภาพ และอิสรภาพในแง่ใดแง่หนึ่ง การปกครองแบบประชาธิปไตยสิ่งที่ชาติมีได้ก็คือการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนในชาติ เพื่อการร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาไปสู่ความต้องการอย่างแท้จริงโดยกลุ่มคนรุ่นใหม่โลกยุคดิจิทัล เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันจะมีการตื่นตัวมากซึ่งเป็นเหตุผลทำให้มีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนในภาคส่วนต่าง ๆ จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ในโลกยุคดิจิทัล ปัจจุบันอย่างชัดเจน

สรุปคนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นพลเมืองของชาติในโลกยุคดิจิทัล จึงมีความมุ่งหวังในการปกครองประเทศเป็นรูปแบบประชาธิปไตยที่มีความเป็นเสถียรภาพอย่างแท้จริงและเหตุนี้คนรุ่นใหม่ไทยในโลกยุคดิจิทัล ปัจจุบันจึงเป็นผู้ที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลยุคนี้เป็นผู้ที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองแบบมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนแบบระบอบประชาธิปไตยต่อไป

ความหมายของประชาธิปไตย

การปกครองนั้น ในสมัยแรกเริ่มมีสังคม ใครที่แข็งแรงที่สุดก็ใช้กำลังบังคับให้คนอื่นเห็นตามกับตนแล้วก้าวขึ้นเป็นผู้ปกครอง ต่อมาเมื่อสังคมใหญ่ขึ้นผู้ปกครองก็อ้างความชอบธรรมจากสวรรค์และเทพเจ้าร่วมกับอำนาจและกำลังในมือขึ้นปกครองรัฐหรือชุมชน ประชาชนก็ยอมจำนนต่อผู้นำนั้นด้วยเชื่อว่าเป็นผู้นำที่ดี ได้อำนาจมาจากเทพยดา ต่อมาเมื่อสังคมยิ่ง complicated และศิวิไลซ์ขึ้นเท่าไร ความเชื่อเรื่องสมมุติเทพของผู้ปกครองก็ยิ่งเจือจางลง การปกครองก็เปลี่ยนรูปไปเป็นการกระจายอำนาจและการยอมรับให้ประชาชนแต่ละคนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง กลายเป็นประชาธิปไตย คำว่า “ประชาธิปไตย” แปลงมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Democracy ซึ่งนำมาจากภาษากรีก 2 คำ คือ (Demos) แปลว่า ประชาชน

(The people) กับคำว่า ปกครอง (To rule) เมื่อนำมาสนธิกันเป็น *Demokratia* แปลว่าการปกครองโดยผู้ถูกปกครอง (Rule by the ruled) หรือปกครองโดยประชาชน ซึ่งโดยธรรมชาตินั้นการอยู่ร่วมกันของสังคมมนุษย์ สิ่งทีหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือ ความไม่เข้าใจกัน การกระทบกระทั่งกัน การขัดแย้งโต้เถียงกันตามความคิดเห็นของแต่ละคนเมื่อมีการอยู่ร่วมกันเพิ่มมากขึ้นย่อมเกิดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นจึงมีการสร้างกฎเกณฑ์มาควบคุมมนุษย์ด้วย กันเอง เพื่อความสงบเรียบร้อย (พระครูวินัยธร อธิษฐ์ สุวฑฺฒ โส และคณะ, 2563 : 99)

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 495) ได้ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่

อมร รักษาสัตย์ (2531 : 32) ได้อธิบายว่า คำว่า ประชาธิปไตย มาจากคำว่า ประชา+อธิปไตย ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า *Democracy* ซึ่งมาจากภาษากรีก *Demokraria* ที่มาจากคำว่า *Demos* ประชาชนและ *cratos* (การปกครอง) ความหมายตามฉบับดั้งเดิมที่ อริสโตเติลให้ไว้คือสถานะที่คนเป็นไทยและคนยากจนที่มีจำนวนข้างมากในสังคม ได้รับมอบหมายให้กำอำนาจไว้ในมือ ประชาธิปไตยที่บริสุทธิ์ที่สุด ได้รับการเรียกเช่นนี้ได้ก็เพราะมีสภาพแห่งความเสมอภาคปรากฏอยู่ในที่นั้นและกฎหมายของรัฐมุ่งรับรองความเสมอภาคนั้น ความเชื่อแบบประชาธิปไตยมีรากฐานมาจากปัจเจกชนนิยม ซึ่งนิยมมีความอิสระ เสรีภาพของบุคคล และมองความสัมพันธ์ระหว่างคนกับรัฐว่า รัฐมีอยู่เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้บุคคลในสังคมมีชีวิตที่มั่นคง ปลอดภัย สมบูรณ์มากกว่าที่จะถือว่ารัฐเป็นที่มีความสำคัญเหนือบุคคล

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช และชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2518 : 94) ให้ความหมายของประชาธิปไตยไว้ว่า คือ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาค สิทธิประกอบด้วยการรู้จักหน้าที่ เสรีภาพจะต้องไม่กระทบกระทั่งต่อบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นทางใด ๆ ส่วนความเสมอภาคคือความเสมอภาคในการจะทำงาน ตลอดจนความเสมอภาคในการที่จะก้าวหน้าต่อไปในกิจการงานของตน

กรมล ทองธรรมชาติ (2541 : 51) กล่าวว่า ประชาธิปไตยมีความหมาย 3 ลักษณะ คือ ประการแรกประชาธิปไตยในฐานะอุดมคติหรือในฐานะที่เป็นแนวความคิดทางการเมือง ประการที่สองประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต ประการที่สาม ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมืองประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นแนวคิดทางการเมือง ยึดหลักของความเสมอภาคและเสรีภาพและเชื่อสติปัญญาของมนุษย์และในฐานะที่เป็นวิถีการดำรงชีวิตเน้นที่

การมีน้ำใจ ประชาธิปไตยยึดหลักสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ด้วยกัน และส่วนในฐานะเป็นการเมืองยึดหลักอธิปไตยมาจากประชาชนกล่าวคือ ถือว่าผู้ปกครองจะต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจกันของประชาชน และต้องปกครองตามความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม

จิรัช วิระสัย (2540 : 186) กล่าวว่า ประชาธิปไตยต้องยึดหลักการปกครอง โดยคำนึงถึงความสุขประชาชนเป็นใหญ่ ตามหลักพุทธศาสนาประชาธิปไตยมีลักษณะคล้ายกับโลกาธิปไตย หมายถึงอธิปไตยเป็นของโลก ซึ่งคำว่าโลกในที่นี้หมายถึงสังคมหรือคนส่วนใหญ่ คือถือเสียงข้างมากของสังคม ดังนั้นว่าโลกาธิปไตยจึงพอที่จะถือได้คือ ประชาธิปไตยและยังเห็นว่ารูปแบบการปกครองแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ (1) การเป็นประชาธิปไตย (2) การมีลักษณะอำนาจนิยมการเป็นประชาธิปไตย ในที่นี้หมายถึงประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนราษฎร ซึ่งไม่ใช่ประชาธิปไตยแบบโดยตรง ส่วนการมีลักษณะอำนาจนั้นเป็นทิศทางไปทางซ้ายคือแบบคอมมิวนิสต์หรือทางขวาหรือฟาสซิสต์ประเทศต่าง ๆ อาจเอนเอียงไปทางประชาธิปไตยหรือทางอำนาจนิยมก็ได้

จรรยา สุภาพ (2528 : 73) ได้สรุปความหมายของคำว่า ประชาธิปไตย หมายถึง

1. ความปรารถนาที่ต้องการรักษาไว้ซึ่งความหมายของตนเอง และความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
2. การดำรงชีวิตเพื่อความผาสุกร่วมกันโดยมีเจตนารมณ์ของประชาชนเป็นเครื่องนำทาง
3. รูปแบบการปกครองและวิถีชีวิตที่ถือเอาเสรีภาพเป็นหลักสำคัญ
4. การเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถดำเนินการร่วมกันโดยไม่สูญเสียเสรีภาพตามแต่ละคนปรารถนา
5. การปกครองโดยเสียงของคนส่วนมากโดยคำนึงถึงสิทธิของคนส่วนน้อย

เอนไซโคลเปเดีย บริแตนนิกา (Encyclopaedia Britannica) (เรื่องเดียวกัน: 73) กล่าวถึง ประชาธิปไตย ว่าเป็นรูปแบบการปกครองประเทศรูปหนึ่ง ตั้งอยู่บนฐานหลักของประชาชนเป็นผู้ปกครองตนเองและในสมัยใหม่ตั้งอยู่ฐานที่จะมีสถาบันต่างๆ ที่มีผู้แทนที่ได้รับเลือกมาอย่างเสรีและมีฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบต่อประชาชนและยังหมายถึงวิถีชีวิตซึ่งตั้งอยู่บนฐานคติพื้นฐานแห่งความเสมอภาคของปัจเจกชนทุกคน และแห่งสิทธิเสมอภาคของประชาชนในด้านชีวิตเสรีภาพ (รวมทั้งเสรีภาพแห่งความคิดและการแสดงออก) และวิถีที่จะแสวงหาความสุข

วิลเลียม ริเคอร์ (Villiem Riker) (เรื่องเดียวกัน: 73) ให้ความหมาย ประชาธิปไตย รูปของรัฐบาลที่พลเมืองที่มีสัดส่วนมากพอสมควรมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศโดยตรง หรือโดยอ้อม จึงแตกต่างชัดเจนจากรัฐบาลที่คนชนชั้นหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งควบคุมหรือโดยคนคนเดียวในประชาธิปไตยโดยตรง พลเมืองออกเสียงลงमतออกกฎหมายในที่ประชุมใหญ่ดังที่เคยกระทำในนครรัฐกรีกโบราณและในเมืองแควอลอลิงแลนด์ในปัจจุบันในประชาธิปไตยโดยอ้อม พลเมืองเลือกเจ้าหน้าที่มาเป็นตัวแทนตนในรัฐบาลมีผู้แทนตนในรัฐบาลการมีผู้แทนจึงเป็นแบบอย่างของประเทศประชาธิปไตยจึงได้แก่ลักษณะที่ว่าพลเมืองต้องมีอิสระในการพูด และการประชุม เป็นต้น เพื่อจะก่อตั้งพรรคการเมืองต่างๆ มารณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถจะเลือกผู้สมัครจากพรรคเหล่านี้ในการเลือกตั้งที่ทำกันอยู่เป็นปกติ

โยเซฟ ชุมปีเตอร์ (Josep Chumpitor) (เรื่องเดียวกัน: 29) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตย คือการจัดแจงทางสถาบันเพื่อการตัดสินใจทางการเมืองซึ่งในสถาบันนั้นปัจเจกชนอาจแสวงหาอำนาจที่จะตัดสินใจด้วยวิถีทางแห่งการต่อสู้ แข่งขันเพื่อคะแนนเสียงของประชาชน

สมิท และชูร์เชอร์ (Smit and Shucher) (เรื่องเดียวกัน: 29) ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยคือการปกครองโดยประชาชนในทางปฏิบัติหมายถึงว่า อำนาจที่จะตัดสินใจ ประเด็นปัญหาสำคัญของนโยบายสาธารณะต้องอยู่กับคนจำนวนมากหรือข้างมากของชุมชนนั้น และในการตัดสินใจเช่นนั้นแต่ละคนจะออกเสียงได้เสียงเดียวไม่มีใครจะมีเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียงดังนั้นประชาธิปไตยจึงจะอธิบายว่าได้แก่รัฐบาลโดยความยินยอมและความเสมอภาคทางการเมืองประชาชนให้อำนาจโดยทางตรงเช่นในการลงมติยืนยัน หรือในการประชุมชาวเมือง หรือโดยอ้อมผ่านสถาบันตัวแทนซึ่งบทบาทของประชาชนจะจำกัดอยู่ที่บัตรเลือกตั้งที่จะบังคับความรับผิดชอบให้บังเกิดแก่ผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจไป

สรุปได้ว่า ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการเมืองการปกครองที่ประชาชนใช้อำนาจปกครองตนเอง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำรงชีวิตที่ดีของมนุษย์ เป็นการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองและสามารถควบคุมการใช้ อำนาจรัฐให้เป็นไปในทิศทางที่ประชาชนต้องการ เป็นการปกครองที่ยึดหลักของเสรีภาพ ความเสมอภาค คำนึงถึงเสียงส่วนใหญ่เป็นสำคัญ มีกฎหมาย กฎเกณฑ์ กติกาที่ประชาชนต้องเคารพ นับถือ และอาจกล่าวได้ว่าประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับมากที่สุด

รูปแบบของประชาธิปไตย

Mckenna, G (1994: 10-11) กล่าวว่า ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยมี 2 ระบบ คือ 1. ประชาธิปไตยโดยตรง ประชาชนทุกคนเป็นผู้ตัดสินใจและดำเนินการตามเสียงส่วนใหญ่ ไม่มีผู้แทน ไม่มีสมาชิกรัฐสภาเข้าไปตัดสินใจแทน และ 2. ประชาธิปไตยแบบผู้แทน ประชาชนจะเป็นผู้เลือกผู้แทนเข้าไปตัดสินใจในการบริหารประเทศแทนประชาชน

ลิจิต ธีรเวคิน (2554 : 11-12) กล่าวว่า ระบบประชาธิปไตยแบ่งออกเป็นสองรูปแบบคือ

1. ประชาธิปไตยโดยตรง เกิดขึ้นในชุมชนเล็ก ๆ เช่น สมัยกรีกโบราณซึ่งสามารถเรียกประชุมประชาชนทุกคนได้และลงมติโดยการชুমือ หรือโดยวิธีอื่นซึ่งถือว่าเป็นประชาธิปไตยโดยตรง แต่ถ้าชุมชนขนาดใหญ่ เช่น จังหวัด ประเทศ การใช้ระบบประชาธิปไตยโดยตรงคงกระทำไม่ได้ ต้องใช้ระบบประชาธิปไตยโดยการเลือกตั้งตัวแทน

2. ประชาธิปไตยโดยการเลือกตั้งตัวแทน เกิดจากข้อเท็จจริงที่คนเป็นจำนวนมากประชุมกันเพื่อตัดสินใจนโยบายทำไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีเลือกตั้งตัวแทนหรือผู้แทนของตนเข้าทำหน้าที่แทนตนในรัฐสภา ซึ่งผู้แทนมีหน้าที่ในการออกกฎหมายก็เท่ากับตนทำหน้าที่ด้วยโดยผ่านตัวแทนที่ตนได้มอบหมายให้ความไว้วางใจ

อมร รักษาสัตย์ (2543 : 13) ได้กล่าวว่า “ประชาธิปไตย” คือ สภาวะของคนที่เป็นไทและคนยากจนซึ่งมีจำนวนมากในสังคม ได้รับมอบหมายให้ถืออำนาจจากรัฐไว้ในมือ ประชาธิปไตยที่บริสุทธิ์ที่สุดได้รับการเรียกเช่นนั้นได้ก็เพราะมีสภาพแห่งความเสมอภาคปรากฏอยู่ในที่นั้นและกฎหมายของรัฐมุ่งรองรับความเสมอภาคนั้น

ธานินทร์ กรัยวิเชียร (2518 : 1-6) ได้กล่าวไว้ว่า “ประชาธิปไตย” หมายถึง ระบบอบการปกครองประเทศระบอบหนึ่ง ซึ่งเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน คำว่า “ประชาชน” ในที่นี้มีได้หมายความว่าเฉพาะบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น คนร่ำรวย คนยากจน เจ้าของที่ดิน คนงาน หรือชาวนา เท่านั้น แต่หมายถึงปวงชนทั้งชาติ ไม่ว่าจะเป็นคนยากดีมีจนอย่างไร หรือประกอบอาชีพใดก็ตาม ปวงชนเหล่านี้ย่อมมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในการปกครองแผ่นดินอย่างเสมอภาคกัน

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (2518 : 94) ได้กล่าวว่า “ประชาธิปไตย หมายถึง สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคแต่ในสิทธิในระบบประชาธิปไตย คือ การรู้จักหน้าที่เสรีภาพที่ไม่

กระทบกระเทือนผู้อื่นและความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตย คือ ความเสมอภาคในโอกาสที่จะก้าวออกไป ทำกิจกรรมการงานนั้น ๆ

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2535 : 3) ได้กล่าวถึงประชาธิปไตยในความหมายที่กว้าง หมายถึง ปรัชญาของสังคมมนุษย์ หรือวิถีชีวิตที่ยึดถือ อุดมคติ และหลักการบางประการที่กำหนดแบบแผนแห่งพฤติกรรมระหว่างมนุษย์ในสังคม

เอนไซโคลปีเดีย บริแตนนิกา (Encyclopaedia Britannica, อ้างถึงใน อมรรักษาสัตย์ และคณะ, 2539, : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่าประชาธิปไตย คือ รูปแบบการปกครองประเทศรูปหนึ่ง ตั้งอยู่บนหลักการว่าประชาชนเป็นผู้ปกครองตนเองและในสมัยใหม่ตั้งอยู่บนฐานที่จะมีสถาบันต่างๆ ที่มีผู้แทนที่ได้รับเลือกมาอย่างเสรีและมีฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบต่อประชาชนและยังหมายถึงวิถีชีวิตซึ่งตั้งอยู่บนฐานคติพื้นฐานแห่งความเสมอภาคของปัจเจกชนทุกคน และแห่งสิทธิเสมอภาคของประชาชนในด้านชีวิตเสรีภาพ (รวมทั้งเสรีภาพแห่งความคิดและการแสดงออก) และวิธีที่จะแสวงหาความสุข

สรุปโดยรวมได้ว่า ประชาธิปไตย สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือประชาธิปไตยโดยตรง และประชาธิปไตยโดยการเลือกตั้งตัวแทน ซึ่งในสังคมปัจจุบันประเทศที่ปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยส่วนใหญ่จะเลือกใช้รูปแบบการเลือกตั้ง เนื่องจากจำนวนประชากรในแต่ละประเทศมีจำนวนมาก การจะให้ประชาชนทุกคนในประเทศไปตัดสินใจนโยบายของประเทศเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการได้ดังนั้นจึงต้องเลือกตัวแทนของตนเขาไปทำหน้าที่แทนตนเองในการบริหารประเทศ

ชาติและประชาชนในยุคดิจิทัล

ในภาพรวมของสังคมไทยยุคปัจจุบันมีโครงสร้างประชากรที่แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยหนุ่มสาวหรือกลุ่มคนทำงาน และกลุ่มวัยรุ่นหรือที่เรียกกันว่าคนรุ่นใหม่ ซึ่งในการจัดกลุ่มคนที่มีการจำแนกแยกออกเป็นกลุ่มตามช่วงอายุ (Generation) สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก Gen - B (Baby Boomer) เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 กลุ่มที่สอง Gen - X เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 กลุ่มที่สาม Gen -Y เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 และกลุ่มสุดท้าย Gen - Z กลุ่มคนที่เกิดหลังปี พ.ศ.2540 เป็นต้นมา (พลสิทธิ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ, 2561) ด้วยวัยของแต่ละกลุ่มคนที่ต่างกันจึงอาจส่งผลให้เกิดการแสดงออกและวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไปรวมถึงความ

คิดเห็นทางการเมืองของบุคคลในแต่ละกลุ่มแต่ละวัยที่มีมุมมองหรือวิธีคิดไม่เหมือนกัน (เนตร ภัทร อ่วมเครือ และวัลลภ รัฐนัตรานนท์, 2562: 143-149)

ความแตกต่างแต่ละ Generation เป็นอย่างไร ?

Baby Boomer Generation หรือ Gen B (พ.ศ. 2489 - 2507)

คือคนที่เกิด ยุคสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 บ้านเมืองสงบหลังจากสงคราม ต้องเร่งกลับมาฟื้นฟูให้ประเทศ กลับมาแข็งแกร่งอีกครั้ง แต่เนื่องจากได้สูญเสียจำนวนประชากรจากการทำสงคราม คนในยุคนี้จึงมีค่านิยมว่า ต้องมีทายาทหรือลูกหลานเยอะ ๆ เพื่อเพิ่มจำนวนแรงงานมาช่วยกันพัฒนาประเทศ ลักษณะนิสัยจะเป็นคนจริงจัง เคร่งครัดเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี เป็นเจ้าคนนายคน ชีวิตทุ่มเท ให้ความสำคัญกับการทำงาน มีความอดทนสูง ประหยัดอดออม ซึ่งมักถูกจัดเป็นพวก “อนุรักษ์นิยม”

ชุดความคิด

จงแสดงความนับถือ รับฟัง และเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Baby Boom แล้วพยายามปรับใช้ให้เป็น ประโยชน์ ไม่ว่าเราจะเก่งกาจแค่ไหนหรือจะประสบความสำเร็จเพียงใด ก็ยังคงต้องเรียนรู้อยู่เสมอ อย่าแสดงออกว่าการทำงานหนักคือการถูกเอาเปรียบ เพราะ Baby Boom ให้ความสำคัญต่อหลักการทำงาน ยึดถือวัฒนธรรมองค์กร และเห็นคุณค่าต่อการทำงานอย่างทุ่มเท ควรพยายามเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กรเสียก่อนว่ามีการ เจริญเติบโตมาอย่างไร ก่อนที่จะเสนอความคิดริเริ่มเพื่อการเปลี่ยนแปลงใดๆ แก่ Baby Boom

Generation X หรือ Gen X (พ.ศ. 2508-2522)

คือคนที่เกิดในยุคมั่งคั่ง ใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย เติบโตมากับการพัฒนาของวิดีโอเกม คอมพิวเตอร์ สไตส์เพลง แบบฮิปปอป และเป็นยุคที่มีการให้ควบคุมอัตราการเกิดของประชากร เนื่องจากค่านิยมยุคเบบี้บูมเมอร์ส่งผล ให้มีเด็กเกิดมากเกินไป ปัญหาตามมาก็คือเรื่องของทรัพยากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อจำนวนประชากร พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของคนกลุ่มนี้ที่เด่นชัดคือ ชอบอะไรง่าย ๆ ไม่ต้องเป็นทางการ มีแนวคิด สร้างความสมดุลในเรื่องงานและครอบครัว คือทำงานตามหน้าที่ ไม่บ้างาน ไม่ทุ่มเท ทำทุกอย่างได้เพียงลำพัง ไม่พึ่งพาใคร เป็นตัวของตัวเองสูง

ชุดความคิด

ต้องพูดให้กระชับ ชัดเจน และไม่อ้อมค้อม เพราะ Gen-X ชอบความตรงไปตรงมา เราสามารถใช้ Email กลับ คนกลุ่มนี้ได้ หากสามารถสื่อสารได้ใจความและตรงเป้าหมาย หากเป็นเรื่องใหญ่จริง ๆ ควรพูดต่อหน้า เพราะ Gen-X ไม่ชอบถูกบงการ ผู้ใหญ่แค่เห็นนโยบายกว้าง ๆ เปิดโอกาสให้เขาได้แก้ปัญหาเองจะดีที่สุด ส่วน Baby Boom ควรลดความคาดหวังต่อ Gen-X ในการทำงานหนักอย่างหนักโดยไม่มีวันหยุด หรือก้าวไปอย่างช้า ๆ อย่างรุ่มร่าม เพราะ Gen-X ต้องการชีวิตที่สมดุล ไม่ชอบการอยู่ติดที่

Generation Y หรือ Gen Y (Millennials) (พ.ศ. 2523 - 2540)

คือคนที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีความเป็นสากล เปิดรับวัฒนธรรมแบบ Teen Pop มองว่าการ ชื่นชอบศิลปินต่างชาติเป็นเรื่องปกติธรรมดา มีเทคโนโลยีพกพา รักความสะดวกสบาย เกิดมาในยุคที่เศรษฐกิจ กำลังเติบโตและเฟื่องฟูมีแนวคิดเป็นตัวของตัวเอง ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบ และปฏิเสธสิ่งที่ตัวเองไม่ชอบ ลักษณะพฤติกรรมของคน Gen-Y มักต้องการความชัดเจนในการทำงาน เช่น ต้องชัดเจนว่าสิ่งที่ทำ มีผลต่อตนเองและต่อหน่วยงานอย่างไร?

ชุดความคิด

ลองท้าทายพวกเขาด้วยภารกิจใหม่ๆ Millennium จะชอบความเป็นคนสำคัญ การเพิ่มความรับผิดชอบ เสมือน การให้คำชมจึงเปิดโอกาสให้ Millennium ได้แสดงความคิดเห็นของเขา เห็นพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในทีม ผู้ใหญ่ ที่ยอมรับความคิดเห็นเขาก็จะได้รับการยอมรับจากพวกเขาเช่นกัน Millennium ชอบให้เราแสดงออกต่อสิ่งที่พวกเขาทำทุกขณะจิตเพราะความรู้สึกและความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานมีผลต่อพวกเขามาก

Generation Z หรือ Gen Z (พ.ศ. 2540 - 2555)

เป็นเด็กรุ่นใหม่ที่เกิดมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกรอบด้าน เรียนรู้รูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมแบบ ดิจิทัล ดำเนินชีวิตแบบมีการติดต่อสื่อสารไร้สาย และสื่อบันเทิงต่างๆ เนื่องจากเกิดมาในยุคเทคโนโลยีที่ ทันสมัย เด็กในยุคนี้อาจจะจินตนาการไม่ออกเลยว่าโลกที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตนั้นจะอยู่ได้อย่างไร แถมยังยกให้ สมาร์ทโฟนเป็นอวัยวะของชาว Gen-Z จนถูกเรียกว่า Digital in their DNA คนเจนนี้ติดโลกออนไลน์และรับ ข้อมูลข่าวสารมากมายอย่างรวดเร็ว ทันโลกและวิเคราะห์สถิติเรื่องต่างๆ เพื่อคาดการณ์อนาคตได้เร็ว ตัดสินใจ ทำอะไรอย่างรวดเร็ว ไม่ชอบบรอคอย แต่ก็เป็นคนที่กลัวอนาคต จึงมักหาข้อมูลมาเปรียบเทียบและ

ป้องกัน เช่น เรียนอะไรไม่ตงงาน อาชีพอะไรมั่นคง นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มว่าจะเลือกงานที่เงินดีมากกว่าที่ชอบจริงๆ คน Gen-Z จะเปิดกว้างทางความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ชุดความคิด

จงให้เกียรติพวกเขา ก่อนเสมอในฐานะที่พวกเขาน่าจะฉลาดกว่าเรา เพราะพวกเขาเติบโตมากับยุคอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงตั้งแต่เด็ก ส่วนปรัชญาที่เหมาะสมกับการทำงานของพวกเขาคือ Work-Life Balance ไม่ชอบสไลด์ การทำงานแบบคนรุ่นเก่าที่น่าเบื่อ และเพื่อป้องกันการสูญเสียความคิดและไอเดียของคน Gen Z ดาวรุ่งดวงใหม่ เราควรใช้ระบบการฝึกอบรมพนักงานที่ได้มาตรฐาน ใช้เทคโนโลยีปรับปรุงให้องค์กรมีความทันสมัยเพื่อ ดึงดูดพวกเขาให้มาทำงาน สุดท้ายคือการให้โอกาสพวกเขาในการแสดงความสามารถอย่างเต็มที่และส่งเสริมให้พวกเขาได้แสดงบทบาทที่สำคัญมากยิ่งขึ้นเสมอ

บทสรุป การก้าวข้ามความต่างระหว่าง Generation เพื่อความปรองดอง

ความเข้าใจถึงความแตกต่าง ยอมรับว่าคนเราถูกหล่อหลอมมาไม่เหมือนกัน คนที่มีความเชื่อหรือทัศนคติต่อชีวิตไม่เหมือนเรา เขาไม่ใช่คนไม่ดีเสมอไป ขึ้นมาจุดดีแทนที่จะต่อต้าน ให้เราลองมองหาจุดเด่นของคนในแต่ละกลุ่มให้พบ บริหารความแตกต่าง เปลี่ยนวิธีการสื่อสารให้เข้าถึงคนแต่ละกลุ่มที่เราต้องทำงานด้วย ซึ่งมีข้อสรุปทางวิชาการไวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ทัศนคติทางการเมืองมีความแตกต่างกันโดยกลุ่มคนที่มีอายุในช่วง 26-35 ปี เป็นช่วงที่มีความสนใจทางการเมืองมากที่สุดเพราะเป็นช่วงที่มีประสบการณ์ทางการเมืองและมีทัศนคติที่กว้างจึงทำให้สามารถวิเคราะห์ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดของระบบประชาธิปไตยมีฐานมาจากความเชื่อในเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดมาพร้อมกับความมีเหตุผล มีเสรีภาพ และมีความเท่าเทียมเสมอภาคกัน อมรรักษาสัตย์ ได้อธิบายโดยมีความเข้าใจถึงความหมายของแต่ละประการดังนี้

อิสราภาพ ความมีเสรีภาพในการดำเนินชีวิต การพูด การเขียน อย่างเป็นอิสระ โดยไม่ไปละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่อยู่ภายใต้อาณัติของผู้มีอิทธิพลใด ๆ

เสมอภาค ความเท่าเทียมกันในฐานะประชาชนในสังคม ให้ความสำคัญต่อคนทุกคนในฐานะหน่วยหนึ่งอย่างเท่าเทียม มีสิทธิในการปกครองและสิทธิต่าง ๆ ในการแสดงออก หนึ่งคนหนึ่งเสียง ไม่มีใครมากกว่าใคร

ภราดรภาพ ความเป็นพี่น้อง ความเป็นเพื่อนพ้องน้องพี่ มีจิตใจเกื้อกูล เห็นอกเห็นใจ สนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกันความสุจริตถูกต้อง การดำเนินชีวิตและหน้าที่การงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่นำ ประโยชน์ต่าง ๆ เข้าตนเองและพวกพ้อง มีสัมมาอาชีวะความรับผิดชอบ การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดูแลเอาใจใส่ในบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับผิดชอบในการทำให้เกิดผลสำเร็จจุล่งตามหน้าที่และบทบาทที่ได้รับ (อมร รักษาสัตย์, 2541)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาสังคมเพื่อการร่วมแรงร่วมใจใน การพัฒนาไปสู่ความต้องการอย่างแท้จริง โดยกลุ่มคนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ คนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล ในสังคมปัจจุบันตื่นตัวกับการเมืองมากขึ้น หนึ่งเพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การเปิดประตูไปสู่โลกภายนอกหรือสังคมสาธารณะมากขึ้น ตลอดจนการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัลที่มากขึ้น ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย เพราะคนรุ่นใหม่เหล่านี้จะเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตยต่อไปในอนาคต คลื่นความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่เหล่านี้คือกลไกหลักในการพัฒนาประชาธิปไตยอันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติต่อไป นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของระบบการเมืองไทยที่ดีขึ้น มุมมองประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคตของคนรุ่นใหม่ก็คือการสร้างสังคมใหม่โดยการก้าวข้ามผ่านคนรุ่นเก่า โดยที่สังคมใหม่ของพวกเขาคือเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ที่รวมถึงการสร้างการเมืองใหม่ภายใต้แนวคิดเรื่องประชาธิปไตยใหม่ คนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล จึงนับเป็นตัวแปรสำคัญที่จะผลักดันให้สังคมตื่นตัวทางการเมืองเพื่อนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคตอย่างแท้จริง

สรุป

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับคนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล ซึ่งจะมีฐานะที่เป็นฐานคะแนนเสียงที่ใหญ่ ประชาธิปไตยใหม่ที่คนรุ่นหนุ่มสาวในยุคดิจิทัลนี้กำลังเรียกร้องกันนั้น แตกต่างจากประชาธิปไตยที่ดำเนินกันอยู่ในทางสากลนั้นมาก เนื่องจากคนรุ่นใหม่ยุคนี้มองว่าชาติในความหมายที่คนรุ่นเก่าคิดนั้น เป็นความหมายของชาติของคนรุ่นเก่า ๆ เพียงเพื่อสร้างโลกที่สนองตอบต่อความต้องการของคนรุ่นเก่าเหล่านั้น ทั้งไม่เชื่อในความคิดของคนรุ่นใหม่ว่าชาตินั้นคือประชาชน และยังกีดกันคนรุ่นใหม่ไม่ให้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองยุคดิจิทัล ซึ่งเด็กยุคใหม่นี้จะเริ่มมีการตื่นตัวและมีทัศนคติที่เกี่ยวกับการเมืองเป็นอย่างมากต่างจากคน

รุ่นใหม่ยุคก่อน ๆ มาก เพราะคนรุ่นใหม่ในยุคนี้จะมีเครื่องมือสื่อสารและช่องทางที่สามารถจะแลกเปลี่ยนทัศนคติที่เกี่ยวกับการเมืองได้อย่างเสรีมากขึ้นจึงเป็นเหตุให้เด็กรุ่นใหม่ในยุคนี้ จะมีความจริงใจในการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการเมือง และคิดเห็นที่นอกเหนือจากตัวเอง การมองกรอบแนวคิดใหม่ด้วยการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์และการยอมรับความแตกต่างของคนและวัฒนธรรมเพื่อให้การอยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัลเป็นไปในเชิงพัฒนาความรู้มีการคิดเชิงวิเคราะห์และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในโลกออนไลน์แนวทางสำหรับการแก้ปัญหา การให้ความหมายของชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมพล ท่องธรรมชาติ และคณะ. (2531). *หลักประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศีกฤทธิ ปราโมช ม.ร.ว., และชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2518). *ประชาธิปไตยของชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
- จรรยา สุภาพ. (2528). *ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- จิรัช วิระชัย. (2540). *รัฐศาสตร์ทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยวัฒน์ โยธี. และคณะ. (2565). ความคิดทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ (Gen - Z) กับการใช้สิทธิ์เลือกตั้งท้องถิ่น : ศึกษากรณีการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1), 181.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2535). *ขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง.
- เต็ม วิภาคย์พจนกิจ. (2542). *ประวัติศาสตร์อีสาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธเนศ วงศยานนาวา. (2562). *เมื่อใดจึงเป็นชาติ (When is a nation?)*. กรุงเทพฯ: อีลลูมินันส์ เอ็ดิชั่นส์.
- ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ. (2562). สังคมวิทยาดิจิทัล : แนวคิดและการนำไปใช้. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 6(1), 120.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร. (2518). *ระบอบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสงครามจิตวิทยา

- นันท์พัฒน์ พรเลิศ. (2564). *เมื่อใดจึงเป็นชาติไทย เมื่อแห่งหนใดชาติไทย (จะเริ่ม) เป็นของประชาชน*. กรุงเทพฯ: อิลลูมินันซ์ เอ็ดิชั่นส์.
- เนตรภัทร อ่วมเครือ และวัลลภ รัฐนัตรานนท์. (2562). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(1), 115.
- พระครูวินัยธรอริษฐ์ สุวฑฒ และคณะ. (2562). คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 5(2), 100-102.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คพับเคชั่นส์
- เสนห จามริก. (2530). *อยู่เมืองไทย: รวมบทความทางสังคมการเมือง เพื่อเป็นเกียรติแด ศาสตราจารย์จามริก ในโอกาสอายุครบ 60 ปี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมร รักษาสัตย์และคณะ. (2539). *ประชาธิปไตย : อุดมการณ์ หลักการ และแบบอย่างการปกครองหลายประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมร รักษาสัตย์. (2541). *การศึกษากับการพัฒนาประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- กองบรรณาธิการ. (2566) ชาติคืออะไร? กับ ความคิดแบบสมัยใหม่. เรียกใช้เมื่อ 07 กรกฎาคม 2566. จาก https://www.silpa-mag.com/on-view/art-and-culture-club/article_111371.
- บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์. (2556). ความเป็นชาติ : รัฐชาติและชาตินิยมในยุคโลกาภิวัตน์. เรียกใช้เมื่อ 07 กรกฎาคม 2566. จาก http://hadesworld-boonsong.blogspot.com/2013/10/blog-post_6048.
- วิกิพีเดีย. (2566). ชาติ. เรียกใช้เมื่อ 07 กรกฎาคม 2566, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ชาติ>.
- McKenna. G. (1994). *The Drama of Democracy: America Government and Politics*. Connecticut: DPG The Dushkin Publishing Group.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ เป็นวารสารในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความวิจารณ์หนังสือ แก่นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ และผู้สนใจทั่วไป ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณี ท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ใน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา ทางวารสารกำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ (ราย 2 เดือน) ดังนี้ ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์, ฉบับที่ 2 เดือน มีนาคม - เมษายน, ฉบับที่ 3 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 4 เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม, ฉบับที่ 5 เดือน กันยายน - ตุลาคม และ ฉบับที่ 6 เดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับศาสนาและปรัชญา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษา สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจารณ์หรือเสนอแนวคิดใหม่

3) บทความปริทัศน์ (Review Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการทบทวนเอกสารวิชาการ ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่กำหนดไว้ โดยมีการทบทวนวรรณกรรมค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่างๆ และนำมาประมวลเรียบเรียงในรูปบทความ

4) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เป็นการค้นหาข้อดีและข้อไม่ดีของเรื่องที่จะวิจารณ์ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น เป็นการวิจารณ์เพื่อสร้างสรรค์

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 8 - 12 หน้ากระดาษ A4 (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ THSarabunPSK ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้าแรก

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหรือหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทย จำนวนคำอยู่ที่ 250-300 คำ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ให้เว้นระยะห่าง 1 บรรทัด

7) การใช้ตัวเลข ค่าย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป สั้นกะทัดรัดได้ใจความ
- 6) บทนำ (Introduction) ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัยและระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 7) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 8) สมมติฐาน (ถ้ามี)
- 9) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 10) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 11) ผลการวิจัย (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 12) อภิปรายผล (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 13) องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (Originality and Body of Knowledge) ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 14) สรุป (Conclusion) /ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

15) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการอ้างอิงที่มีปรากฏในบทความเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) บทคัดย่อ (Abstract)
- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 8) สรุป (Conclusion)
- 9) เอกสารอ้างอิง (Reference)

บทความปริทัศน์และบทวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ชื่อผู้เขียนและผู้ร่วมเขียนบทความ
- 3) สถาบันภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 4) Corresponding Author's Email (อีเมลผู้ติดต่อประสานบทความ)
- 5) ข้อมูลส่วนประกอบของหนังสือที่วิจารณ์ ดังนี้
 - 5.1 ภาพปกหนังสือ
 - 5.2 แปลจากหนังสือ:
 - 5.3 ผู้เขียน:
 - 5.4 ผู้แปล:
 - 5.5 สำนักพิมพ์:
 - 5.6 ปีที่พิมพ์:
 - 5.7 จำนวนหน้า:

- 6) บทนำ (Introduction)
- 7) เนื้อเรื่อง (Content)
- 8) บทวิจารณ์
- 9) สรุป (Conclusion)
- 10) เอกสารอ้างอิง (Reference)

4. ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ตัวอย่างเช่น การปฏิวัติทางอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (Industry 4.0) ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมจะต้องเตรียมพร้อมในหลาย ๆ ด้านและสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การเตรียมพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมใหม่และเศรษฐกิจยุคใหม่ เป็นการพัฒนาค้นสู่อุตสาหกรรมอนาคต เชื่อมโยงทรัพยากรบุคคล ความรอบรู้ นวัตกรรมทางความคิด และเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นหนึ่งเดียวกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม (ธนิต โสรัตน์, 2559) โดยเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการอ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของเอกสารอ้างอิง มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์ / เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า แล้วตามด้วยชื่อหน่วยงานผู้จัดทำ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) พร้อมปีที่พิมพ์ ตัวอย่าง เช่น “ภิกษุทั้งหลาย รูปเวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ เป็นอนัตตา ภิกษุทั้งหลาย ถ้ารูปเวทนา สัญญา สังขาร

วิญญาณนี้จักเป็นอิตตาแล้วไซ้รูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนี้ไม่พึงเป็นไปเพื่ออาพาธ” (วิ.ม. 4/20/27) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (เกสวดี เชี่ยวชาญ, 2557)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (นิรมัย คัมภีร์รักษา และอัจจิมา ศิริพิบูลย์ผล, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อ-นามสกุลของผู้แต่งรายแรก แล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ทศพร คำผลศิริ และคณะ, 2560)

5) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคน ให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด (ค้นพบล่าสุด) หรือหากเป็นแนวคิดทฤษฎี ก็ควรอ้างอิงเจ้าของแนวคิดทฤษฎี หรือบุคคลผู้เป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Phathong, K., 2007)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองราย ให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษ ตามด้วยเครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลาง ตามด้วยนามสกุลของผู้แต่งรายที่สอง และตามด้วยอักษรย่อของชื่อภาษาอังกฤษ แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Werker, J. F. & Desjardins, R. N, 2004)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วยอักษรตัวย่อของชื่อภาษาอังกฤษตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Bloom, B. S., et al.)

เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).//ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา.//สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อหนังสือ. //(ครั้งที่พิมพ์). //สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษงา ผาทอง. (2548). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). //ชื่อเรื่อง / (เลขหน้าที่ย่าง). //สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ชลิตา บัณฑวงศ์. (2556 ข้าวและชาวนาไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลง ใน พจนก กาญจนจันทร (บรรณาธิการ), คน ข้าว นา ควาย ในวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (หน้า 39-68). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ชื่อวารสาร. //ปีที่ / (ฉบับที่), /เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

เกษงา ผาทอง และคณะ. (2562). พระพุทธศาสนากับการเมือง. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทรรศน์, 3(2), 16-31.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).

สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิทาอาจพันธ์. (2537). หม้อคอคควาย. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมือง
ฝ่ายเหนือ, (หน้า 274-275). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้น.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์, /เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น.13.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// ใน ระดับวิทยานิพนธ์ สาขา.// ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์.

ตัวอย่าง :

พรไทย ศิริสาธิตกิจ. (2558). การพัฒนารูปแบบการปรับตัวของชาวนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ลุ่ม
น้ำทะเลสาบสงขลา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา.
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นายมนัส ภาควมิ. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็น
ศูนย์กลางชุมชน. ใน รายงานการวิจัย. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).// ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์.// (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

ไชยศิริ ลีศิริกุล. (5 พ.ย. 2562). *วิธีการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานข้าว*. (พระมหาปรัชญ์ อดิเทพ, สัมภาษณ์)

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่เผยแพร่). // ชื่อเรื่อง. // เรียกใช้เมื่อ / จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ฤทัยชนก จริจจิตร. (2555). *กลยุทธ์ข้าวไทยบนฐาน AEC เพื่อก้าวสู่การเป็น Trading Nation* เรียกใช้เมื่อ 1 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.tpsoc.moc.go.th/sites/default/files/862-img.pdf>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). *เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ 593/2562* . เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/คำสั่ง-ประกาศ/>

(10) ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ:

ชื่อกฎหมาย. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อเรื่อง(ถ้ามี). //ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ตอนที่/หน้า/(วันเดือนปี).

ตัวอย่าง:

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). *ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49* (1 พฤษภาคม 2562).

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). *เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 ตอนพิเศษ 97 ง หน้า 1* (20 มิถุนายน 2555).

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- เกษภา ผาทอง. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม และธรรมณูญ รวีฟอง. (2554). ผลการส่งเสริมพัฒนาการ กล้ามเนื้อมัดเล็ก สำหรับเด็กพัฒนาการช้าโดยพ่อแม่ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษใน จังหวัดมหาสารคาม. ใน *รายงานการวิจัย*. สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- พระสุตรักษ์ วิสุทโธ และเดชชาติ ตรีทรัพย์. (2561). บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชน ในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 2(2), 8-13
- พระสถาพร ปุณณนนโท (ร่ำจวนจร) และคณะ. (2562). การวิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการทำงานจิตอาสา ของชุมชนวัดสระเกษ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 3(2), 16-31.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49 (1 พฤษภาคม 2562).
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2535). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2500*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทอง. (2560). รายงานทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ได้รับการคัดกรองพัฒนาการ DSPMปีงบประมาณ 2560 (อินเทอร์เน็ต). เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2562 จาก <http://atg.hdc.moph.go.th>
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุง. (2563). *ศิลปะการแห่งโนราห์*. เรียกใช้เมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2563 จาก https://www.m-culture.go.th/phatthalung/ewt_news.php?nid=508&filename=index.
- Elizabet, B. (1990). *Ecotourism: The Potentials and Pitfalls*. Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C.
- Dunst, C. J. & Triette, C. M. (1996). Empowerment, effective helping practices and family-Centered care. *Pediatr Nurs*, 22(2), 334-337.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสารวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/about> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : journalacademicpromotion@gmail.com

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ ไม่ตรงกับแนวทางของวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่ หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับวารสารสิ่งคัมภีร์ที่นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt).....วัตถุประสงค์ของการวิจัย ระบุประเภทของวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย ที่พบ (เลือกนำเสนอเฉพาะผลการวิจัยที่มีความน่าสนใจมากที่สุด).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

...(16 pt)ให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า)

.....(16.pt) 1. กล่าวถึงความเป็นมาแล้วความสำคัญของปัญหา โดยกว้าง ๆ (อ้างนโยบาย กฎหมาย หรือแนวคิดทฤษฎีมารองรับ).....

.....2. กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้น (อ้างงานวิจัยหรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....3. กล่าวถึงสภาพปัญหาของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา.....

.....4.สรุปความเป็นมาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (18 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

3.....(16.pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16.pt).....ระบุรูปแบบของการวิจัย, ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง, การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ, การเก็บรวบรวมข้อมูล, การวิเคราะห์ข้อมูล.....

ผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt) ผลการวิจัยต้องตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

[illegible]

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

อภิปรายผล (18 pt)

(16 pt) อภิปรายผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยสอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของใคร สามารถนำมาอภิปรายได้ทั้งหมด

[illegible]

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

...(16 pt).....ระบุนองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย.สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุป/ข้อเสนอแนะ (18 pt)

...(16 pt).....สรุปผลการวิจัยทั้งหมด สั้น ๆ กระชับรัดได้ใจความ.....พร้อมข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....และการนำผลการวิจัยไปใช้ รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

...(16 pt) ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องสภาพปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทภาคใต้ตอนล่าง.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt).....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 คำ)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

... (16 pt)

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words

เนื้อหา (18 pt)

.....(16 pt).....

สรุป (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน¹ (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด¹ (อังกฤษ) (12 pt)

Corresponding Author's Email: (12 pt)

(14 pt)

แปลจากหนังสือ:

ผู้เขียน:

ผู้แปล:

สำนักพิมพ์:

ปีที่พิมพ์:

จำนวนหน้า:

บทนำ (18 pt)

(16 pt) บริบท ความเป้นนา ของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อเรื่อง (18 pt)

...(16 pt) องค์ประกอบของหนังสือหรือประเด็นที่ศึกษา บท หมวดหมู่ ลักษณะ ชนิด ประเภท วัตถุประสงค์ สาระ ประเด็น แง่คิด มุมมอง ฯลฯ

บทวิจารณ์ (18 pt)

...(16 pt) นำเสนอหลักการ แนวคิด ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย ที่ สะท้อนมุมมองเหตุผลความคาดหวัง ผลกระทบ สาระสำคัญ ตามหลักทฤษฎีเชิงวิชาการ พร้อมเสนอแนะแนวทางเพื่อการแก้ไข การส่งเสริมและพัฒนาต่อยอด (อ้างอิงตาม)

จุดเด่น**จุดด้อย****สรุป (18 pt)**

(16 pt) สรุปภาพรวมครอบคลุมผลการศึกษานำเสนอ สะท้อนคุณค่า การนำไป ใช้ประโยชน์ เป็นความเรียงไม่ใส่เลขเป็นขอมাত্রา ไม่เฉียง ไม่นา ไม่แทรกภาพโมเดล สะท้อนคุณค่าทางวิชาการ

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt)

